

REPUBLIKA

rok IX

ŁÓDŹ, CZWARTEK, 11 CZERWCA 1931 R.

CENA NUMERU 15 GROSZY.

Nr. 158

Groźba strejku generalnego w Warszawie

Komuniści opanowali chwilowo ruch strejkowy wśród tramwajarzy

Strejkujący, mimo zaakceptowania ich żądań, pracy nie podjęli.

Dyrekcja rozpoczyna przyjmowanie nowych pracowników.

Warszawa, 10 czerwca.

Strejk tramwajarzy warszawskich, który wybuchł wczoraj **PRZYBRAŁ CHARAKTER DZIKIEGO STREJKU.**

Żadne związki zawodowe tramwajarzy oprócz komunistycznych nie panują nad strejkującymi.

Dziś rano ani jeden tramwaj i ani jeden autobus nie ukazał się na ulicach miasta.

O godz. 10 rano rozpoczęła się konferencja przedstawicieli wszystkich związków zawodowych z wyjątkiem komunistycznych z dyrektorem tramwajów miejskich inż. Fuchsem w jego gabinecie.

Tymczasem na dziedzińcu dykcji **WIECOWALI STREJKUJACY TRAMWAJARZE.**

Konferencja z inż. Fuchsem trwała kilka godzin i przerywana była kilkakrotnie dla naradzenia się delegatów ze strejkującymi.

W rezultacie około godz. 2 po poł. ustalono, że

DYREKCJA ZWOLNI ZE STANOWISKA INŻ. KWIATKOWSKIEGO,

który popadł w zatarg z tramwajarzami że przyjmie z powrotem urzędnika Furmańskiego, którego inżynier wydalit i że

ZA UDZIAŁ W STREJKU NIE BĘDĄ STOSOWANE ŻADNE REPRESJE a za czas strejku zostanie wypłacona normalna dniówka.

W ten sposób należy uznać, że strejkujący wygrali strejk w 100 proc. albowiem bez wyjątku wszystkie ich żądania zostały przez dyrekcję tramwajów zaspokojone.

Natychmiast po zakończeniu konferencji z inż. Fuchsem 6 związków tramwajarzy a więc wszystkie istniejące w Warszawie z wyjątkiem komunistycznego wydały wspólną odezwę podkreślając, że strejkujący uzyskali wszystko o co im chodziło i

WZYWAJĄ DO PRZYSTĄPIENIA DO PRACY.

Tu jednak okazało się, że związki zawodowe nie mają już żadnego wpływu na masy strejkujące, które zostały tym-

czasem opanowane przez komunistów.

Mimo odezwy sześciu związków **TRAMWAJARZE DO PRACY NIE PRZYSTĄPILI**

do wieczora ani jeden wóz tramwajowy i autobusowy na ulicach stolicy nie ukazał się. Przywódcy związków zawodowych w rozmowie z przedstawicielami prasy podkreślają, że

OBECNIE STREJK JUŻ JEST DZIKI I CAŁKOWICIE OSPANOWANY PRZEZ KOMUNISTÓW.

Tymczasem strajkujący tramwajarze po uzyskaniu wszystkiego czego żądali postawili dziś nowe żądania a mianowicie **DOMĄGAJĄ SIĘ PODWYŻKI PŁAC**

wskazując przytem na wzrost drożyzny.

Jednocześnie pod wpływem agitatorów komunistycznych postanowili strejkujący nie przystąpić do pracy aż do uzyskania podwyżki płac, której wysokość procentowo nie jest jednak okre-

ślona. Jutro od samego rana postanowili strejkujący zwrócić się do pracowników gazowni, elektrowni, wodociągów, kanalizacji i straży ogniowej aby dzięki strejk tramwajarzy poparły.

Już od rana delegacje strejkujących tramwajarzy udać się mają do wszystkich instytucji użyteczności publicznej w Warszawie aby spowodowały ich zamknięcie. Władze bezpieczeństwa zmobilizują wszystkie swe siły i za wszelką cenę

PRAGNĄ DO STREJKU GENERALNEGO NIE DOPUŚCIĆ.

Jest wątpliwem czy strejk generalny uda się, gdyż należy jednak sądzić, że związki zawodowe odzyskają swe wpływy nad strejkującymi i skłonią ich do zaprzestania zupełnie nieprzytomnych już poczynań.

Warszawa, 10 czerwca.
(Polska Agencja Telegraficzna)

W dniu wczorajszym odbyła się w ministerstwie pracy i opieki społecznej konferencja z przedstawicielami wszystkich związków zawodowych w sprawie likwidacji zatargu w tramwajach miejskich w Warszawie.

W toku konferencji przewodniczący główny inspektor pracy złożył oświadczenie, że uważa akcję podjętą na terenie tramwajów miejskich w Warszawie za prowadzoną w sposób niewłaściwy. Ministerstwo pracy i opieki społecznej odnosi się zawsze do wszystkich rzeczowych potrzeb warstwy pracowniczey życzliwie. Ministerstwo jednak musi się liczyć wyłącznie ze zdaniem związków zawodowych legalnych, jako tych, które zgodnie z dekretem o związkach zawodowych są uprawnione do występowania w imieniu warstw pracowniczych. Ponieważ dyrekcja tramwajów uwzględniła postulaty pracowników w okólniku wydanym w dniu dzisiejszym, przeto zatarg został wyczerpany i niema powodu aby w dalszym ciągu trwało zatrzymanie pracy w tramwajach szkodliwe dla interesów miasta jak i dla najbardziej potrzebujących ludności miasta które z tramwaji korzystają. W tym stanie rzeczy **główny inspektor pracy apeluje do związków aby wezwały swych członków do pracy**

i stwierdziły, że niema podstaw do zatargu. Wobec tego praca musi być podjęta niezwłocznie. Wszelka zwłoka w podjęciu pracy będzie uważana za niczem nie uzasadnione opuszczenie pracy i uchylenie się od jej wykonania dające prawo dyrekcji do natychmiastowego rozwiązania umowy o pracy.

Robotnicy, którzy nie podejmą pracy w normalnym czasie w dniu jutrzejszym **będą uważani za rezygnujących z pracy w tramwajach i dyrekcja będzie miała prawo przyjąć na ich miejsca innych robotników, ponieważ miasto stołeczne nie może być pozbawione w tak nieoczekiwany sposób głównego środka lokomocji najszerzej warstw ludności.**

Przedstawiciele związków zawodowych obecni na konferencji złożyli oświadczenie że uznają zatarg za ukończony i natychmiast wezwą swych członków do pracy.

Polska - pośrednikiem pomiędzy Papieżem a Mussolinim?

Sensacyjne pogłoski w prasie zagranicznej

Warszawa, 6 czerwca.

„Kurier Czerwony” donosi z Pragi: Pod tytułem „Polska chce pośredniczyć w sporze Watykan — Italia” prasa tutejsza przynosi sensacyjne wiadomości z Rzymu, podawane za jedną z amerykańskich agencji telegraficznych.

Według informacji zasiągniętych przez tę agencję z międzynarodowego, rzekomo, źródła, rząd polski miał się zwrócić w drodze nieoficjalnej i poufnej do Watykanu z zapytaniem, jakby przyjęte zo-

stał ewentualne pośrednictwo Polski w sporze między Watykanem a rządem włoskim.

Puszczona w świat przez amerykańską agencję pogłoska nie mówi nic o tem, jakie stanowisko wobec tej propozycji zajął papież i rząd włoski.

Ta sama pogłoska twierdzi jednak, że w obecnym stanie rzeczy prawdopodobne jest, że papież pośrednictwa tego nie przyjmie i będzie się starał sam, bez pośrednio załatwić spór z Mussolinim.

Wielka konferencja europejska w sprawie walki z kryzysem gospodarczym

Nowy Jork, 10 czerwca.

(Telegram własny)

Wiadomość o tem, jakoby w Paryżu lub w Brukseli zwołana została konferencja mocarstw europejskich w sprawie uregulowania sprawy spłat reparacyjnych, oraz złożenia planów walki z kryzysem gospodarczym, wywołała w

kołach rządowych wielkie wrażenie. Ukazał się w prasie nieoficjalny komunikat rządu, z którego wynika, że Ameryka byłaby bardzo niezadowolona w razie dojscia do skutku takiej konferencji, która mogłaby powziąć uchwały skierowane przeciwko polityce gospodarczej Stanów Zjednoczonych.

Rozruchy bezrobotnych w Niemczech nie ustają. — Ostatnio zajścia przeniosły się do miast westfalskich.

Berlin, 10 czerwca.

(Polska Agencja Telegraficzna)

Dzień wczorajszy obfitował znowu w zaburzenia. Znaczniejsze zajścia miały miejsce w Dortmundzie, Sollingen, Kassel, Essen, Bohum. Podczas rozpraszania bezrobotnych przez policję, była ona niejednokrotnie atakowana.

Wznoszono również okrzyki antyrządowe. Z okolicznych domów obrzucano policję sprzętami domowymi. Tłum usiłował obrabować sklepy z żywnością. W różnych punktach dochodziło do starć hitlerowców z komunistami. Wielu manifestantów osadzono w areszcie. —

Wewnętrzna pożyczka sowiecka

Hasłem jej jest „Trzeci rok piatiletki”.

Moskwa, 10 czerwca.

(Polska Agencja Telegraficzna)

Ogłoszono rozporządzenie centralnego komitetu wykonawczego Z.S.R.R. o subskrypcji pożyczki wewnętrznej pod nazwą „Trzeci decydujący rok piatiletki”.

Preliminowana suma pożyczki wynosi 1. 600.000.000 rubli. Pożyczka ma być spłacona w okresie 10 lat. Pożyczka wypuszczona jest w dwóch formach, jako 6% w premijowa oraz jako po-

życzka zwykła na 10% w stosunku rocznym.

Jednocześnie z ogłoszeniem subskrypcji opublikowano postanowienie głównego zarządu związków zawodowych, które głosi, że podpisywanie się na pożyczkę odbywać się winno pod hasłem: „Trzytygodniowy zarobek jako pożyczka dla państwa”.

Za pełną realizację tego hasła odpowiedzialne są wszystkie władze zwierzchnie oraz nadzorcze instytucje.

Już ukazał się № 7
wesołego tygodnika
p. t.

„Czerwony Kos”

Cena numeru

10 GROSZY

Zarząd Banku Handlowego w Łodzi

czyni starania o nawiązanie kontaktu z kapitalistami angielskimi.

Od chwili ogłoszenia upadłości Bankowi Handlowemu w Łodzi a następnie wyznaczenia przez Wydział Handlowy Sądu Okręgowego Wydział tymczasowych ogólne zainteresowanie losami Banku znacznie się zmniejszyło. Przez cały czas kuratorstwa zainteresowane sfery z napięciem śledziły starania akcjonariuszy polskich Banku o uzyskanie nowych kredytów umożliwiających restytuowanie tej poważnej instytucji. Z chwilą jednakże, gdy wszelkie starania na terenie Londynu i pertraktacje z wierzycielami angielskimi zawiodły, gdy sąd wyznaczył syndyków tymczasowych i postępowanie upadłościowe potoczyło się normalnym trybem, losy Banku Handlowego są uważane za przesądzone.

Mimo to jednak zarząd Banku Handlowego, oraz akcjonariusze polscy nie

ustają w dążeniach do uzyskania kapitałów, które umożliwiłyby przeprowadzenie odpowiedniej sanacji i podniesienie upadłości Banku. O ile starania te w okresie kuratorstwa czynione były gorączkowo ze względu na bardzo szczupły okres czasu jaki zarząd Banku miał do dyspozycji, o tyle w obecnym stadium upadłości odpadła znaczna przeszkoda jaką był brak czasu.

Od chwili ogłoszenia upadłości zarząd Banku bez przerwy czyni starania na terenie Londynu o nawiązanie kontaktu z kapitalistami angielskimi i zainteresowanie ich Bankiem Handlowym. Jak się dowiadujemy, starania te zostały ostatnio uwieńczone pomyślnym skutkiem w tym znaczeniu, że pewna grupa finansistów angielskich wszczęła z przedstawicielami Banku pertraktacje. Szczegóły dotyczące zarówno finansistów angielskich, jak i treści dotychczasowych

pertraktacji, są trzymane w ścisłej tajemnicy, jednakże już w końcu przyszłego tygodnia sytuacja zacznie się wyjaśniać i będzie można osądzić czy podniesienie upadłości Banku Handlowego wkroczy na tory realne.

Po kilkudniowym pobycie w Londynie powrócił do Łodzi p.p. dyr. Gordowski i Szlaby i w przyszłym tygodniu należy się spodziewać odpowiedzi ze sfery finansistów angielskich, którzy zainteresowali się Bankiem Handlowym. W razie pomyślnej odpowiedzi wyjadą do Londynu upoważnieni do prowadzenia pertraktacji oficjalni przedstawiciele grupy finansistów.

W każdym bądź razie nawet dzisiaj, gdy postępowanie upadłościowe toczy się normalnym trybem, nie można losów Banku Handlowego w Łodzi z całą stanowczością uważać za przesądzone.

Turystom we Francji nie wolno przyjmować pracy.

Warszawa, 10 czerwca. Francuskie władze konsularne w Warszawie zwracają uwagę wobec ożwiienia się ruchu turystycznego do Francji w związku z wystawą kolonialną w Paryżu, że klauzula umieszczona na wizach francuskich, zabraniająca przyjmowania jakiegokolwiek zajęcia płatnego na terenie Francji — jest zarządzeniem ochronnym tamtejszego rynku pracy, ściśle przestrzeganiem i kontrolowanym przez władze francuskie.

Osoby niestosujące się do tego zakazu mogą być narażone na przykre konsekwencje prawne.

Posel Łukasiewicz obejmie placówkę wiedeńską w końcu b. m.

Warszawa, 10 czerwca. Nowomianowany poseł polski w Wiedniu minister Julian Łukasiewicz obejmie urządzenie na tym stanowisku w końcu czerwca r. b.

Prez. Doumergue

nie zamierza powrócić do życia politycznego.

Paryż, 10 czerwca. (Polska Agencja Telegraficzna) Termin urzędowania prezydenta Doumergue'a dobiega końca. W sobotę, dn. 13 b. m. przekaze on swe pełnomocnictwo nowemu prezydentowi i wieczorem tegoż dnia wyjedzie w okolice Tuluz, do majątku niedawno poślubionej żony.

Wbrew obiegującym dotychczas pogłoskom, prezydent Doumergue nie ma zamiaru, przynajmniej tymczasem, powrócić do życia politycznego.

Zderzenie autobusu z tramwajem na ulicach Berlina.

Berlin, 10 czerwca. (Tel. wł. „Republiki“). W pobliżu Brandenburger Tor miała dziś miejsce straszna katastrofa, która powstała na skutek zderzenia autobusu z tramwajem. 6 osób zostało ciężko rannych, większa zaś ilość pasażerów odniosła lżejsze rany.

Fuzja dwóch wielkich banków amerykańskich

New York, 10 czerwca. (Telegram własny). Dwa wielkie banki amerykańskie „Chase Securities Corporation” i bank Harris Forbes & Co połączyły się w jedną firmę. Nowa instytucja nosi nazwę Chase Harris Forbes Corporation i rozpocznie działalność swą od 1 lipca. Fuzja dwóch tych instytucji nastąpiła wskutek kryzysu na rynku kredytowym.

Powrót Brüninga z Londynu

Brema, 10 czerwca. (Telegram własny). Dzisiaj nad ranem o g. 9 przybyli do portu w Bremie kanclerz Brüning i minister skarbu Curtius. Ponieważ w ciągu nocy ubiegłej komuniści rozrzucaли na ulicach miasta ulotki prowokacyjne, nawołując do demonstracji, miejsce, dokąd przybić miał do portu statek „Europa” wiozący niemieckich mężów stanu, otoczony był policją.

Śmiertelny zastrzyk „salvarsanu”

Tragiczna pomyłka czy niedbalstwo starego lekarza? Pacjent zmarł — lekarz skazany na 6 miesięcy więzienia.

„Wieczór Warszawski” donosi: Do lekarza Izidora Ejgera w Suwałkach zgłosił się chory nauczyciel gimnazjum męskiego, Jan K., liczący lat 27, z prośbą o poradę. Lekarz stwierdził u niego ciężką chorobę i wypisał receptę na niezbędny do leczenia preparat „Salvarsan”, który pacjent miał dostarczyć na swój koszt z apteki.

Z receptą dr. Ejgera chory zwrócił się do lekarza urzędniczego, aby wydał polecenie bezpłatnego wydania specyfiku. Lekarz, znając szkodliwą działalność przestarzałego środka leczniczego „Salvarsan”, powodującego często ścienianie białka krwi, wypisał nowszy środek — „Neosalvarsan” nie wywołujący podobnych skutków na krew. Chory preparat ten przyniósł lekarzowi. Dr. Ejger robił nim zastrzyki i chory czuł się dobrze.

Po wyczerpaniu lekarstwa, dr. Ejger wypisał nową receptę, nieprawnie na „Salvarsan”. Tym razem K. udał się wprost do apteki i kupił zapisane lekarstwo. Po zastrzyknięciu tego preparatu do organizmu, stan zdrowia pacjenta od razu stał się tak dalece niebezpieczny, że

groziła mu utrata życia. Położył się na kozetce, siny i uskarżał się na wewnętrzną duszność.

Prerażony tym wypadkiem dr. Ejger powiadomił natychmiast naczelnego lekarza szpitala s. Piotra i Pawła w Suwałkach, udając się doń dorożką i prosząc o niezwłoczne przybycie do chorego. W drodze dr. Ejger opowiedział starszemu koledze-specjaliście, że przed dokonaniem K. zastrzyków zauważył, że

przygotowany roztwór był mętny, nieklarowny, przypuszczając więc, że ma do czynienia z nienadającym się do użytku preparatem, wylał go ze szkliszka, a rozpuścił w tem samym naczyniu „Neosalvarsan”, poczem już roztwór zastrzyknał dożylnie pacjentowi.

Dr. Ejger dziwił się, że stan zdrowia od razu stał się groźny, i, będąc bardzo zdenerwowany, ustawicznie zapytywał kolegę, czy możliwym jest, by minimalne resztki „Salvarsanu”, pozostałe na ściankach szkliszka, niewyplukane, a zmieszane z roztworem „Neosalvarsanu”, mogły zaszkodzić zdrowiu człowieka. Otrzymał na to odpowiedź twierdzącą.

Po przybyciu do mieszkania dr. Ejgera, w gabinecie którego leżał Kamiński, zastano tam chorego, przedstawiającego smutny obraz

człowieka, walczącego ze śmiercią. Nauczyciel miał jeszcze na tyle przytomności, że opowiedział, iż pierwsze trzy zastrzyki, zrobione mu przez dr. Ejgera, nie zaszkodziły mu wcale.

Tymczasem stan chorego stale pogarszał się, odwiedziono go do szpitala,

gdzie lekarze czynili nadludzkie wysiłki, by utrzymać go przy życiu. Zastrzykiwano mu pod skórę oliwę kamforową, rozgrzewano całe ciało i zastosowano sztuczne oddychanie tlenem, lecz środki te okazały się bezowocnymi i chory po kilku godzinach zmarł.

Sekcja zwłok wykazała, że śmierć nastąpiła wskutek uduszenia, spowodowanego zatkaniem się olbrzymiej ilości naczyń krwionośnych ścietą krwią.

Skrzepy zaniezione prądem krwi do najdrobniejszych naczyń płucnych, przegrodziły dopływ niezsutej krwi do pęcherzyków płuc.

Doktorowi Izidorowi Ejgerowi, liczącemu lat 59, wytoczono proces karny o nieostrożne spowodowanie śmierci pacjenta. Lekarz bronił się tem, że pisząc w receptce nazwę „Salvarsan”, miał na myśli „Neosalvarsan”

ponieważ stosowanie „Salvarsanu”, jako preparatu leczniczego, zostało obecnie zaniechane. Fabryki nie wyrabiają go już, a z aptek został wycofany. Nazwa więc „Salvarsan” jest już wprost synonimem „Neosalvarsanu”.

Echa mordu w częstochowskiej Kasie chorych

Skazani złożyli skargę apelacyjną

Częstochowa, 10 czerwca. Głośna w swoim czasie sprawa mordu w częstochowskiej Kasie chorych, wchodzi z kolei w nowe stadium. Obrońca skazanego Kaczyka i Czaplńskiego adwokat Jan Dąbrowski przed kilku dniami nadesłał do miejscowego sądu okręgowego obszerną skargę apelacyjną zawierającą 8 stron pisma maszynowego.

Sak akta sprawy wraz z wywodami apelacji wysłał do sądu apelacyjnego w Warszawie. Skarga apelacyjna główny nacisk kładzie na niewiarogodność zeznań świadka oskarżenia Siwka. Na szczególnie podkreślenia zasługuje ta okoliczność, że ani obrońca, ani urząd

prokuratorski nie powołują nowych świadków. Sprawa według wszelkiego prawdopodobieństwa znajdzie się na wo kandyzie sądu apelacyjnego we wrześniu r. b. Skazani Kaczyk i Czaplński znajdują się w więzieniu piotrkowskim.

Warszawa, 10 czerwca.

Dowiadujemy się, że nowa książka Marszałka Józefa Piłsudskiego, której ukazanie się było już zapowiedziane od dłuższego czasu, wyjdzie z druku w przyszłym tygodniu.

Koncepcja redukcji długów wojennych staje się w Ameryce coraz bardziej popularna.

Nowy York, 10 czerwca. (Polska Agencja Telegraficzna)

Prezes amerykańskiej federacji pracy, p. Green, wypowiedział się przed kilku tygodniami za redukcją międzynarodowych zobowiązań wojennych. Natomiast wice-prezes tejże federacji, p. Woll, ogłosił ostatnio deklarację, w której kategorycznie sprzeciwia się umorzeniu lub zmniejszeniu długów wojen-

nych zagranicy wobec Stanów Zjednoczonych i wypowiada się za protekcyjność celny oraz ograniczeniem imigracji. Ostatnio zaś sen. Borah również wypowiedział się za zmniejszeniem spłat reparacyjnych Niemiec.

Głosy te świadczą, że propaganda niemiecka w Ameryce działa sprawnie.

B. ambasador Stanów Zjednoczo-

nych w Berlinie, Houghton, wygłosił przemówienie, poświęcone zagadnieniom niemieckim.

„New York Times”, omawiając to przemówienie podkreśla słowa, w których mówca zaznaczył, że w razie zgody innych państw na wprowadzenie jakiegokolwiek ulg w spłatach dokonywanych przez Niemcy, Stany Zjednoczone nie powinny się temu sprzeciwiać.

Przemysłowcy polscy w Rosji.

Życie gospodarcze Z. S. S. R. w oświeśleniu dyrektora „Lewiatana” p. Andrzeja Wierzbickiego.

„Byliśmy przedstawicielami kierunku pokojowego gospodarczego współżycia z Z. S. S. R. Byliśmy wyrazicielami i obrońcami tezy, że nie mogą myśleć o interwencji kraje Zachodu, które jednocześnie wyposażają Z. S. S. R. w siły gospodarcze swemi kredytami i instalacjami.

Na posiedzeniu Rady Centralnego Związku Polskiego Przemysłu, Górnictwa, Handlu i Finansów p. ANDRZEJ WIERZBICKI dyrektor Związku, wygłosił przemówienie o wycieczce przemysłowców polskich do Rosji Sowieckiej.

Z przemówienia tego, umieszczonego w ostatnim numerze „Przeglądu Gospodarczego” podajemy najciekawsze ustępy.

W Z. S. S. R. — z tytułu naszej misji — mieliśmy do czynienia przede wszystkim z kierownikami polityki handlu zagranicznego i wewnętrznego oraz z prezesami wielkich trustów i zjednoczeń (objedinenij), czyli „trustów trustów”, zrzeszających całe wielkie gałęzie przemysłu (węgiel, żelazo, maszyny, wyroby włókiennicze, chemiczne i t. d.)

Traktowano nas wszędzie z prawdziwą kurtuazją. W czasie naszej podróży na południe — do Ukrainy, na Krym i Kaukaz — w każdym punkcie, gdzie chcieliśmy coś zobaczyć, oczekiwali na nas, niezależnie od godziny przybycia pociągu, przedstawiciele miejscowych władz państwowych i komunalnych, ofiarowując do naszej dyspozycji samochody i organizując przyjęcia.

Dwa przeszło tygodnie spędziliśmy w Moskwie, gdzie czas nasz był pochłonięty z jednej strony przygotowaniem i przeprowadzaniem Walnego Zgromadzenia Sowpoltorgu, z drugiej — rokowaniami technicznymi i handlowymi naszych inżynierów z ich odbiorcami — trustami i zjednoczeniami przemysłowymi oraz wyjaśnianiem przysługujących nam możliwości wywozowych w zakresie obrabiarek, kotłów, taboru kolejowego, nawozów sztucznych i chemikali.

Drugie dwa tygodnie spędziliśmy w podróży, w oddanym do naszej dyspozycji wagonie syplalnym, który był naszym hotelem i którego marszrutę układaliśmy sami bez żadnych przeszkód i trudności. Przejechaliśmy 200 km. samo chodem przez stępy donieckie i tyleż przez wybrzeże krymskie, dotarliśmy do Władywostoku i zapuściliśmy się — o ile pozwoliły śniegi — w góry kaukaskie drogą wojenno-gruzińską. W podróży naszej towarzyszył nam członek Zarządu Sowpoltorgu p. Roszeryn i jeden z jego urzędników — p. Lewandowski, którzy z całą uprzejmością i gotowością drogę nam organizowali i ułatwiali.

W Moskwie.

W Moskwie, poza naradami fachowymi i zwiedzaniem fabryk, obserwowaliśmy tłum uliczny, który różni się od tłumy zachodnio-europejskiego swym ubiorem i zachowaniem się. Jest to tłum odziany, ale nie „ubrany” t. j. bez tej zewnętrznej pieczęci elegancji i mody, właściwej tłumowi Europy zachodniej. Jest to tłum spokojny i dyscyplinowany, uprzejmy, skupiony i poważny, któremu brak jednakże żartobliwości i weselości, cechującej np. tłum paryski lub warszawski. Dużo w tym tłumie „podróźników”, t. j. ludzi z walizkami i koszykami, spędzających swój wolny czas od pracy na poszukiwaniu, czy nieda się

gdzieś czegoś kupić poza porcjami, o trzymywanymi na kartki w t. zw. zamkniętych rozdzielniach, t. j. w sklepach państwowych lub spółdzielczych, obsługujących każdy ściśle określoną kategorię przydzielonych do niego robotników i urzędników.

Zwiedzaliśmy w Moskwie szkoły, kluby robotnicze, rozmawialiśmy z naukowcami, dziećmi i robotnikami. W jednym z klubów na zebraniu, poświęconem obchodowi 1-go maja, przyjęło nas za delegację robotników amerykańskich i wezwano do walki o międzynarodowe zwycięstwo socjalizmu przeciwko międzynarodowej burżuazji. Po wyjaśnieniu nieporozumienia w rozmowie prywatnej mówca wyraził żal, że nie był o charakterze swych gości poinformowany i wskutek tego mimowoli ich uraził. Przekonywał nas, że Z. S. S. R. chce z całym światem żyć w zgodzie, o ile świat kapitalistyczny nie będzie interwenjował do jego ustroju wewnętrznego. Zapewniał nas, że swoje długi Z. S. S. R. będzie płacić bezwzględnie i gdyby w tej chwili rząd powiedział robotnikom, że nie ma pieniędzy na zapłacenie kredytów zagranicznych, to robotnicy jak jeden mąż zrezygnowaliby z połowy nawet swych zarobków, by dług zapłacić.

Wszędzie, gdzie byliśmy, podejmowano nas gościnnie i życzliwie, rozmowy fachowe odbywały się w tonie koleżeńskim, przyjęcia — na stopie luksusu obcego obecnym warunkom bytu obywateli Z. S. S. R. Po fabrykach oprowadzali nas dyrektorowie lub inżynierowie naczelni, poprzedzając szczegółowe oględziny mniej lub więcej wyczerpującym wstępem, charakteryzującym daną fabrykę, jej produkcję, warunki pracy, a nawet braki i wady.

Poza szeregiem fabryk moskiewskich niektórzy członkowie delegacji zwiedzili również kilka fabryk w Leningradzie oraz kilka instytutów naukowo-badawczych teoretyczne próby maszyn i materiałów.

W Rosji południowej.

Wyruszywszy z Moskwy na południe skorzystaliśmy z dwu dni świąt Z. S. S. R. (1 i 2 maja) oraz z naszego święta narodowego, by odwiedzić Krym, poczem zwiedziliśmy „Dnieprostroj”, szereg hut i fabryk zagłębia dnieprowskiego i donieckiego m. in. wielką fabrykę maszyn rolniczych „Sielmaszstrój” w Rostowie, budującą się wielką fabrykę traktorów („Traktorstrój”) w Charkowie oraz także fabrykę elektrotechniczną, gdzie buduje się nową wielką halę dla konstrukcji turbin. Odwiedziliśmy również fabrykę olejków eterycznych, należącą do Sowpoltorgu (w Bestanie) oraz wielkie państwowe gospodarstwo rolne (sowchoz) na stepach donieckich i kolektywne gospodarstwo włościńskie (kolchoz) tamże.

Byliśmy we Władykaukazie i zapuściliśmy się na kilkadziesiąt kilometrów w głąb gór do stóp Kazbeka. Był to czas

wyprowadzania owiec na pastwiska górskie, wymijałiśmy więc wspaniałe kilkutyśne stada, prowadzone przez egzotycznych, dostojnych, możnaby powiedzieć „biblijnych” pasterzy. Lecz ani jedna z tych tysięcy owiec nie może być przez właściciela dowolnie sprzedana albo spożyta. Każda z nich jest zarejestrowana w urzędzie państwowym i musi być w określonym czasie dostarczona na określony punkt i sprzedana państwu za określoną przymusową cenę.

Wielką jest skala czarnoziemnych stepów donieckich, wielką jest i skala Kaukazu, którego szczyty 2-krotnie są wyższe od najwyższego szczytu Tatr, którego rozległe doliny i skały kryją nie wyczerpane bogactwa mineralne i grają najpiękniejszymi barwami malachitu i starej miedzi.

Trzeba te wielkie obszary widzieć, trzeba uświadomić sobie, że Z. S. S. R. jest krajem o 162 milionach ludności, o zaludnieniu zaledwie kilkanaście głów na 1 km. kw., o niezmiernych bogactwach naturalnych i ogromnych obszarach najlepszej gleby — i dopiero na tem tle warunków przyrodzonych Z. S. S. R. można analizować jego warunki ustroju we, gospodarcze i społeczne. W istocie kraj ten nie przestał być krajem podatnym do wszelkich eksperymentów i wszelkich możliwości i pozostał we wszelkich przekrojach, zarówno dodatnich jak ujemnych, krajem o wielkiej skali.

Czy możemy finansować eksport do Sowiec.

Pojechaliśmy do Z. S. S. R. dla pogłębienia wzajemnych stosunków gospodarczych, lecz nie dla zawarcia wielkich interesów, bo dla wielkich interesów z Z. S. S. R. potrzebne są wielkie kredyty, potrzebna jest możliwość finansowania tych interesów na wielką skalę. Tymczasem Bank Polski przeznaczyć może na weksle sowieckie pewną tylko część swego portfela. Weksle sowieckie są dłu goteterminowe i struktura Banku Polskiego nie pozwala na przyjmowanie takich weksli ponad pewną miarę, a że portfel Banku kurczy się wskutek kryzysu gospodarczego, że część portfela jest zamrożona kredytem rolniczym, przeto i miejsce, które Bank Polski oddać może weksłom sowieckim, jest względnie skromne — i to zakreśla granice ilościowego rozwoju naszej wymiany z Sowieciami. Pewne własne możliwości posiadają poza tem pewne nieliczne przemysły, które dzięki swym osobistym stosunkom mają te czy inne możliwości finansowe na terenie międzynarodowym.

W tych warunkach zadaniem naszej delegacji mogło być nietyle ilościowe zwiększenie wzajemnej wymiany, ile rozszerzenie jej frontu t. j. różniczkowanie i wzbogacenie nomenklatury i przygotowanie się w taki sposób do tego momentu, gdy warunki finansowe pozwolą na ilościowy rozwój wymiany. Drugim naszym zadaniem było nawiązać obustronny kontakt osobisty ludzi

interesów, utrwalić stosunki już istniejące. Przekonałiśmy się w tej podróży, że skala penetracji do Z. S. S. R. handlu amerykańskiego i niemieckiego, niemieckich i amerykańskich inżynierów i maszyn nie da się porównywać z dotychczasową penetracją naszą. Nie wyzyskałiśmy dotąd swego kapitału znajomości stosunków miejscowych, nie staliśmy się tym kanałem, przez który przepływałby nurt obrotu towarowego Z. S. S. R., prąd wiedzy technicznej i ruch instruktorów tej wiedzy.

Czytaliśmy wszyscy w ostatniej prasie, że przeszło 3,000 inżynierów amerykańskich pracuje w Rosji. Obok nich pracuje cała falanga instruktorów niemieckich. Inżynierów polaków natomiast dotąd prawie niema. Te kadry inżynierów i majstrów, a niekiedy i robotników fachowców amerykańskich i niemieckich stają się jednocześnie siłą rzeczy agentami handlowymi swych krajów. Amerykański i niemiecki przemysł instaluje te wielkie jednostki wytwórcze, których kilka przykładowo tu wylczyłem. Nam — w naszej ilościowej skali rozwoju przemysłu mechanicznego — trudno pokusić się o zaopatrzenie w całej pełni nawet poszczególnych działów tych kolosów, gdyż tak olbrzymjemu za potrzebowaniu maszyn nie moglibyśmy sprostać ani finansowo, ani ilościowo.

Dlatego tem ważniejszym naszym zadaniem jest zainteresowanie odbiorców sowieckich jakością naszych maszyn, osobisty ciągły z nimi kontakt i kontrola nad powodzeniem i losem dostarczanych przez nas obrabiarek. To też członkowie naszej delegacji — pp. Piotrowski i Leśniewski usiłowali dotrzeć wszędzie, gdzie pracowały ich obrabjarki, wszystko na miejscu sprawdzić, wysłuchać wszystkich reklamacyj, wszystko wyjaśnić i sprostować błędy. Okazało się, że wszystkie prawie dostarczone dotychczas obrabjarki polskie w ilości około 70 sztuk zostały już ustawione i uruchomione i wykonywują przeznaczoną dla siebie pracę. Zostały one rozmieszczone po całym terytorjum Z. S. S. R. od Leningradu aż do Odessy i Irkucka; to też pp. Piotrowski i Leśniewski mogli odwiedzić tylko część wytwórni, w których one pracują, mianowicie w Leningradzie, Moskwie i Charkowie. Na miejscu przekonali się oni, że wszystkie maszyny są czynne i niema obaw co do dalszej ich pomyślnej pracy.

Prezesi trustów

— dobrymi kupcami.

Prezesi zjednoczeń przemysłowych sowieckich i komisarze handlu zagranicznego Z. S. S. R. są dobrymi kupcami. Rozumieją oni, że dogodniej jest mieć do czynienia z większą liczbą współzawodniczących ze sobą dostawców i że nawet konkurent na mniejszą skalę może okazać się bardzo pożytecznym w razie

(Ciąg dalszy na str. 4-ej)

Dziś przebojowa premiera!

Dziś przebojowa premiera!

Film, który wciągnie widzów w mistrzynie splecioną intrygę p. 1-

„POSTRACH SALONÓW“

Dramat salonowy reżys. R. EICHBERGA.

W rolach głównych najwybitniejsze gwiazdy angielskiej sceny i ekranu:

**MURIEL ANGELUS,
EVE GREY,
JAMES THOMAS,
JACK RAINS.**

Muzyka: H. MAY. Porywająca akcja. Niewidziane dotąd efekty i przygody. Napięcie od początku do końca

NAD PROGRAM:

„MICKY -- MAUS“

arcywesoła komedia kreskowa p. t.

Micky, jako rywal Douglasa Fairbanksa.

Początek o godz. 6-ej, w soboty i niedziele o godz. 4-ej po południu.

Przemysłowcy polscy w Rosji.

(Dokończenie ze str. 3-ej)

jakichś komplikacji z dostawcą większym. Dlatego „chozajstwenniki“ (kierownicy gospodarstwa narodowego) Z. S. S. R. cenią swych dostawców bez względu na rozmiary dostaw. Byliśmy przez nich traktowani jako kotraheni bardzo pożądanym, jako przedstawiciele przemysłu i handlu w dużej skali. Przyjmowano nas z kurtuazją netylko towarzyską, lecz i z tą specjalną kurtuazją handlową, którą stosuje rozumny kupiec w dobre zrozumianym własnym interesie. Organizacja rokowań była niezmiernie sprawna, dzięki czemu członkowie naszej delegacji mogli w danej instytucji wejść w bezpośredni kontakt ze wszystkimi mjarodajnymi czynnikami.

W rozmowach z tymi „królami“ żelaza, stali, węgla i maszyn przekonaliśmy się, że nasze możliwości wywozowe mogłyby być bardzo duże przy odpowiedniej możności finansowania zamówień. Przekonaliśmy się, że poza obrabiarkami moglibyśmy dostarczać Z. S. S. R. wagony (zwłaszcza niektórych typów specjalnych), parowozy, części taboru (wózki i aparaty sprzęgowe), walce szosowe, maszyny kopalniane, kotły parowe, aparaty gorzelnicze, cukrownicze, do wyrobu cementu i t. d. Dla wszystkich tych instalacji Z. S. S. R. jest i długo jeszcze będzie wielkim rynkiem odbiorczym. Naprzykład kredyt zmobilizowany przez koncerty śląskie na dostawę do Z. S. S. R. żelaza, mógłby być bardziej produktywnie wykorzystany na dostawę przez te same koncerty tych lub innych wyrabianych przez nie instalacji. Ciągły kontakt z czynnikami gospodarczymi Sowietów jest więc

potrzebny właśnie w tym celu, abyśmy naszymi szczupłymi możliwościami kredytowymi mogli jaknajbardziej celowo administrować.

Wyniki wycieczki.

Wynikiem naszych fachowych rozmów z czynnikami gospodarczymi Sowietów jest netylko doświadczenie, lecz i pewne konkretne zawarte już lub realizujące się transakcje. Zawieranie tych transakcji utrudnione jest jednak obiektywnie przez kryzys światowy i wynikające stąd licytowanie się w minus konkurujących z nami dostawców amerykańskich i niemieckich. W obniżeniu cen, w przedłużeniu terminów płatności

trudno nam dotrzymać im kroku. Trudne to jest zwłaszcza przy ofertach zbiorowych, kiedy ceny siłą rzeczy określone być muszą według sprawności fabryk drożej produkujących. Nie ludźmy się więc, że tego rodzaju oferty mogą konkurencję światową wytrzymać i uczmy się zgóry wylimnowywać przy składaniu zbiorowych ofert fabryki droższe.

Ogólne wrażenie naszej delegacji z realizacji celów, które mieliśmy na względzie, są dodatnie. Przedstawiciele Z. S. S. R. w zetknięciu się z przedstawicielami życia gospodarczego Polski przekonali się, że my dążymy do pokojowego modus vivendi i rozwoju wzajemnej wymiany. W czasie naszej bytności zmieniło się i oblicze prasy sowiec-

kiej. Ustały ataki i zastąpiono je rzeczowymi informacjami o naszym pobycie, utrzymywaniem w tonie naturalnym albo życzliwym.

A trzeba stwierdzić, że ze wszystkich państw kapitalistycznych świata Polska ma w Z. S. S. R. prasę najgorszą — prosto dlatego, że jest najbliższym sąsiadem. Wszelkie rzekome zakusy „interwencji“ kapitalistycznej przypisuje się Polsce jako rzekomemu przyszłemu wykonawcy tej interwencji i Francji jako jej inspiratorce. Całe „zło“ kapitalizmu personifikuje się w Polsce; Polska obok Francji i Papieża jest najczęstszym obiektem plakatów agitacyjnych i karykatur.

W tych warunkach wycieczka nasza była momentem dodatnim. Byliśmy przedstawicielami kierunku pokojowego gospodarczego współżycia z Z. S. S. R. Byliśmy wyrażicielami i obrońcami tezy, że nie mogą myśleć o interwencji kraje Zachodu, które jednocześnie wyposażają Z. S. S. R. w siły gospodarcze swymi kredytami i instalacjami. Przekonywaliśmy o bezpodstawności podejrzenia Polski o jakąkolwiek chęć agresji. A słusność tego naszego stanowiska została autorytatywnie potwierdzona wiadomą deklaracją naszego ministra spraw zagranicznych w Genewie, która wychodziła poza ramy deklaracji Polski, co stworzyło już pewną ciągłość faktów, i dodało naszym oświadczeniom powagi. Sądzę, że czynniki gospodarcze obu stron powinny teraz w miarę swych możliwości i wpływów oddziaływać na prasę swych krajów, by informacje swe utrzymywała w tonie rzeczowym.

Ze sportu.

Reprezentacje Łodzi

przeciwko Warszawie i Lwowowi.

Jak się „Republika“ dowiaduje po wczorajszym meczu treningowym, który zakończył się zwycięstwem Teamu A nad Teamem B w stosunku 3:0 (2:0), ka pitan związkowy ŁOZPN. p. Aleksander Sztencel zestawil następujące dwie reprezentacje:

PRZECIWKO WARSZAWIE: Rapoport, Karasiak, Galecki, Pegza, Trzmiela, Jasiński, Stolenwerk, Herbstreich, Królewiecki, Król, Stolarski.

Przeciwko Lwowowi: Lass, Fligel, Strzelczyk, Szkudlarek, Weliszek, Janczyk, Michalski, Owczarek, Kudelski, Stawicki, Berkman.

Sportowcy łódzcy

w Spale

W dniu jutrzejszym rozpoczyna się w letniej rezydencji P. Prezydenta Rzpli tej w Spale trzydniowe ogólnopolskie święto sportowe, w którym uczestniczyć będzie młodzież sportowa z całej Polski. Łódź będzie wyjątkowo licznie reprezentowana na powyższym świecie. Jak się dowiadujemy w defiladzie przez P. Prezydentem wezmą udział przedstawiciele niemal wszystkich związków sportowych na terenie naszego miasta oraz zawodnicy w poszczególnych gałęziach sportu. Licznie będą więc reprezentowani piłkarze, kolarze lekkoatleci, bokserzy itd. Przygotowania do wielkiego święta spalskiego są już zupełnie ukończone. Część zawodników udaje się do Spawy już w dniu jutrzejszym, pozostali zaś w sobotę i niedzielę.

Czerwiec 11 CZWARTEK	Dzisiaj Barnaby	
	Jutro Serca Jezusowego	
	Wschód słońca	3.16
	Zachód słońca	7.55
	Wschód księżyca	1.15
	Zachód księżyca	3.18
	Długość dnia	15.39
	Ubyło dnia	8.14

Pobór rocznika 1910

Kto ma się stawić dziś.

Dzisiaj, w czwartek, dnia 11 czerwca r. b. powinni się stawić:

przed komisją poborową Nr. 1 (ul. Zakątna Nr. 82)

mężczyźni rocznika 1910, zamieszkali na terenie VIII-go komisariatu policji państwowej, których nazwiska rozpoczynają się od liter: D. F. G. N.

przed komisją poborową Nr. 2 (ul. Ogrodowa Nr. 34)

mężczyźni rocznika 1910, zamieszkali na terenie XIII-go komisariatu policji państwowej, których nazwiska rozpoczynają się od liter: B. D. I. J. T.

przed komisją poborową Nr. 3 (Aleja Kościuszkii Nr. 21)

mężczyźni rocznika 1909, kat. „B.” zamieszkali na terenie I-go komisariatu policji państwowej, których nazwiska rozpoczynają się od liter: A. B. C. D. E. F. G. H. Ch. I. J. K. L. Ł. M. N.

Zjazd prezesów

sądów okręgowych w Warszawie.

W dniu dzisiejszym odbywa się w Warszawie w ministerstwie sprawiedliwości zjazd prezesów sądów okręgowych Rzeczypospolitej.

W związku z tem w dniu wczorajszym w godzinach popołudniowych wyjechał na zjazd do Warszawy prezes sądu okręgowego w Łodzi, p. Józef Zaborski. Zjazd poświęcony będzie w głównej mierze kwestji zastosowania w praktyce jaknajdalej posuniętych oszczędności w gospodarce sądów. (a)

STATYSTYKA KROPLI MLEKA ZA MIESIĄC MAJ 1931 R.

Przyjęto w ambulatorjum dzieci 1019. W/g wyznań: dzieci chrześcijańskie 483, izraelitów 536, w/g zajęć rodziców: robotników 305, rzemieślników 348, drob. handl. 140, inne zawody 226. Przyrost wagi stwierdzono u dzieci 767. Ogólna liczba dzieci na stacjach 1350, w tem nowoprzyjętych 127. Ilość odwiedzin domowych 1077. Liczba dzieci korzystających z mleka steryl. 299. Liczba dzieci korzystających z mieszanki 548. Liczba dzieci naświetlanych lampą kwarc. 108.

KOMUNIKAT.

Zarząd okręgu łódzkiego związku zawodowego pracowników bankowych R. P. podaje do wiadomości wszystkich pracowników bankowych, że członkowie naszego związku za okazaniem legitymacji związkowej nowego wzoru (z fotografią) korzystają ze zniżek w wysokości od 25 — 50 proc. przy zakupach leczniczych i kąpielach a także przy nabyciu karty kuracyjnej w następujących zdrojowiskach: Busko, Ciechocinek, Nałęczów, Miłowody, Szczawnica, Truskawiec.

Blizszych informacji udziela sekretariat zarządu czynny codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt od godz. 19-tej do 21-ej, w lokalu przy ulicy Andrzeja 4.

Dyżury aptek.

Dzisiaj w nocy dyżurują następujące apteki: Sulce M. Kasperkiewicza (Zgierska 54), Suke J. Sitkiewicza (Kopernika 26) J. Zundelewicz (Piotrkowska 25), W. Sokolewicz i W. Szata (Przejazd 19), M. Lipca (Piotrkowska 193), A. Rychtera i B. Łoboda (11 Listopada 86).

CUKIERKI MIĘTOWE
JEDYNE W SWOIM RODZAJU
POLECA
E. WEDEL

Uzucie przepelnienia, bóle kiszczowe, bóle w bokach, ucisk w piersiach, bicie serca, uszwa stosowanie naturalnej wody gorzkiej „Franciszka-Józefa” usuwając zbytnie przekrwienia mózgu, w oczach, płucach i sercu. Żądać w aptekach i drogerjach.

Ćwiczenia rezerwistów przesunięto na jesień i skrócono czas ich trwania o 2 tygodnie.

W tegorocznych ćwiczeniach rezerwy nastąpi szereg zmian, z uwagi na ogólną sytuację gospodarczą w kraju.

Władze wojskowe nie chcą odrywać od pracy letniej robotników, jak również są zdania, że w okresie kryzysu gospodarczego odrywanie pracowników od warsztatów jest wielce niekorzystne.

Wobec tego wiceminister spraw wojskowych, gen. dyw. Fabrycy, uznał za możliwe zarządzić wyjątkowo w roku bieżącym następujące zmiany w ćwiczeniach rezerwy:

Przedewszystkiem podoficerowie rezerwy, za wyjątkiem podoficerów aeronautyki, wojsk łączności, artylerii przeciwlotniczej i pomiarowej oraz marynar

ki wojennej będą powołani nie na 6 a na 4 tygodnie ćwiczeń, czyli będą zwolnieni z ćwiczeń o 2 tygodnie wcześniej.

W piechocie termin ćwiczeń dla podoficerów i szeregowców zostanie przesunięty na jesień w drugiej połowie września.

Rezerwistom kawalerji termin ćwiczeń również przesunięto na jesień. Wyjątek stanowią ci, którzy już odbywają ćwiczenia oraz pewna nieznaczna część podoficerów, którzy odbędą ćwiczenia w sierpniu.

W pozostałych rodzajach wojska termin powołania na ćwiczenia pozostaje bez zmian.

Zarzuty przeciwko ławnikom w oświetleniu specjalnej komisji radzieckiej. Większość komisji złoży wniosek o potępienie vice-prez. Wielińskiego i odebranie mu resortu finansów miejskich

W dniu dzisiejszym odbędzie się ostateczne posiedzenie komisji radzieckiej, która miała zbadać sprawę zarzutów o popełnienia nadużyć,

skierowanych przeciwko ławnikom magistratu Kukowi i Izdebskiemu.

Komisja przesłuchała szereg świadków. Na ostatnim swem posiedzeniu składał zeznania przedstawiciel Towarzystwa Asfaltowego, które zbudowało jezdnie na ul. Piotrkowskiej, oraz dodatkowo wiceprez. dr. Wieliński.

Jak nas informują, komisja nie ma jednolitego zdania o tej sprawie, która przed kilku tygodniami zainteresowała w tak wielkim stopniu Łódź.

Większość komisji, składająca się z przedstawicieli frakcji socjalistycznych, zamierza sformułować wniosek potępiający wiceprez. dr. Wielińskiego, albowiem uważa ona, że nie znaleziono żadnych podstaw prawnych do sądowego ścigania ławników Kuka i Izdebskiego za rzekome nadużycia.

Mniejszość natomiast stoi na stanowisku, iż prace komisji radzieckiej szły w niewłaściwym kierunku. Nie chodziło bowiem o to by podobnie jak instancja sądowa, szukać bezpośrednio winy obu ławników, lecz o to, by zbadać czy są tacy, którzy obwiniają, a jeśli są, to wez

wać ławników do wniesienia przeciwko nim skargi sądowej. Ponieważ nazwiska tych osób, które wysuwały oskarżenia są znane, jak również znane są nazwiska tych osób, które słyszały, jak oskarżano obu ławników, prace komisji powinny być pójść w tym kierunku, aby umożliwić ławnikom wniesienie skargi do sądu przeciwko oskarżycielom, i w ten sposób umożliwić zbadanie całej sprawy gruntownie.

O ile wnioski większości i mniejszości komisji zostaną w ciągu bieżącego tygodnia ostatecznie sformułowane, zostaną one podane do publicznej wiadomości na posiedzeniu rady miejskiej w przyszłym tygodniu.

Wniosek większości, potępiający wiceprez. dr. Wielińskiego ma spowodować odebranie mu resortu przewodniczącego wydziału finansowego magistratu. W ten sposób dr. Wieliński pozostałby wiceprezydentem miasta bez żadnych zgód funkcji i bez prawa wglądu do akt spraw w magistracie.

Pewne ograniczenie swobody wiceprez. dr. Wielińskiego uchwalone zostało już na ostatnim posiedzeniu magistratu. Mianowicie dotychczas w razie wyjazdów ławników magistratu, musieli oni meldować o tem jednemu z człon-

Mydło

ELIDA

Favorit

Czyste, łagodne, wytwornie perfumowane

Hemogen Klawe naśladowa jednak tylko oryginalny z firmą KLAWE

leczy
Oslabienie, Wycieńczenie, Nerwy.

Dziurka w korku.

Najnowszy sposób nieuczciwego zarobkowania.

W ostatnich tygodniach w okolicach Łodzi ukazała się w sprzedaży wódka monopolu o minimalnej zawartości alkoholu. Wódkę tę sprzedawano przeważnie poniżej cen, wyznaczonych przez państwowy monopol spirytusowy.

Urząd akcyz i monopolu, któremu o powyższym doniesiono wszczął dochodzenie, które dało sensacyjne wyniki.

Okazało się, iż w miejscowości Grabów pod Łodzią powstało potajemne przedsiębiorstwo, które skupowało masowo wódkę monopolową i rozcieńczało ją wodą. Sprytni oszuści przez otwór w korku butelki wypompowywali pewną ilość wódki i zamiast niej wlewali wodę.

W ten sposób z jednej litrowej butelki wódki monopolowej, otrzymywali dwie, a niekiedy i trzy.

Właściciele „przedsiębiorstwa”, Ar-

tur Benke i Józef Dąbrowski, mieli już swych stałych odbiorców, którzy skupywali od nich większą ilość rozcieńczonej wódki, płacąc im, oczywiście znacznie mniej, niż hurtowniom monopolowym.

Rozcieńczoną wódkę sprzedawano głównie chłopom. A. Benke i Dąbrowski obecnie chcieli jednak znacznie rozszerzyć swój interes i założyli sobie filje w Łodzi.

W czasie rewizji, dokonanej w ich mieszkaniu w Grabowie, znaleziono 145 butelek rozcieńczonej wódki, przygotowanej do wysyłki. Wódkę tę skonfiskowano.

Benke i Dąbrowski osadzeni zostali w więzieniu. Władze poszukują obecnie hurtowych odbiorców fabrykantów rozcieńczonej wódki. Dotychczas żadnego z nich jeszcze nie ujęto.

Zrzeszenie Artystów Teatrów Miejskich w Łodzi RAKIETA

W Teatrze Popularnym przy ul. Ogrodowej 18. Tel. 178-00.

Dzisiaj poraz ostatni!

„Zaczynamy z Gierasieńskim”

Wielka fascynująca rewja w 2 częściach i 22 obrazach.

Dzisiaj 2 przedstawienia 8 i 10 wiecz.

Dzisiaj 2 przedstawienia 8 i 10 wiecz.

ków prezydium t. j. prezydentowi lub jednemu z wiceprezydentów. Członkowie prezydium natomiast nie mieli obowiązku meldować się nikomu. Na ostatnim posiedzeniu uchwalono, iż wszyscy członkowie magistratu i prezydium mają obowiązek meldowania się w razie jakiegokolwiek wyjazdu. W ten sposób wiceprez. Wieliński musi obecnie, każdorazowo, meldować się przy wyjeździe u prez. Ziemięckiego lub wiceprez. Rapalskiego. (1).

Jak uzyskać pracę lub zasiłek?

W związku ze znacznym napływem podań do ministerstwa pracy i opieki społecznej od bezrobotnych w sprawach uzyskania zasiłku lub pracy, minister, pracy i opieki społecznej polecił wojewodom podać jak najszerszej do wiadomości publicznej następujące wviaśnienia:

Wszelkie sprawy, dotyczące pośrednictwa pracy, a więc i dostarczania pracy, należą wyłącznie do państwowych urzędów pośrednictwa pracy, na Śląsku zaś do komunalnego urzędu pośrednictwa pracy. Bezrobotni winni natychmiast po utracie pracy przedewszystkiem zarejestrować się we właściwym P.U.P.P. i tam czynić starania o uzyskanie zajęcia. Wszelkie zgłaszanie podań o pracę do jakiegokolwiek innego władz lub urzędów jest najzupełniej bezcelowe.

W sprawach, dotyczących otrzymania zasiłku z funduszu bezrobocia należy się zwracać wyłącznie do organów tej instytucji, przyczem zarządy obwodowe funduszu bezrobocia, względnie instytucje zastępcze, wydają w tej mierze decyzje, jako pierwsza instancja.

Od decyzji Z.O.F.B. zabezpieczony bezrobotny ma prawo odwołania się do obwodowej komisji odwoławczej F. B. w terminie 8-dniowym.

Podanie w tej sprawie winien bezrobotny wnieść do tego samego zarządu obwodowego F. B., który wydał decyzję jako pierwsza instancja. Orzeczenie obwodowej komisji odwoławczej F.B. ministerstwo pracy i opieki społecznej może kasować na wniosek zarządu głównego F.B. Podanie w tej mierze należy kierować bezpośrednio do zarządu głównego F. B.

Szczególną uwagę zwrócić winni bezrobotni na czasokres, ustanowiony dla zgłoszenia prawa do świadczeń zabezpieczeniowych z funduszu bezrobocia, t. j. *miesiądc od chwili rozwiązania stosunku naimu pracy oraz 8 dni, jako termin obowiązujący do wniesienia odwołania do komisji odwoławczej F. B. w razie odmowy przyznania zasiłku przez Z.O. F. B.* Zaniedbanie przestrzegania tych terminów powoduje utratę prawa do zasiłków lub zamknięcie drogi do odwołania się od orzeczenia Z.O.F.B.

WIELKA ROZBUDOWA ŁODZI.

Most na ul. Kilińskiego będzie zdemontowany. — Zniesienie tunelu na ul. Tramwajowej. — Budowa mostu na ul. Rokicińskiej. — Niebezpieczny przejazd kolejowy na Srebrzyńskiej zostanie przebudowany. — Skwery, zamiast cuchnącej rzeki. Bezrobotni otrzymają pracę już w najbliższym czasie.

W najbliższym czasie rozpoczną się w Łodzi prowadzone na wielką skalę, państwowe roboty publiczne, które posiadają dla naszego miasta kolosalne znaczenie.

Pomijając bowiem sprawę zatrudnienia bezrobotnych, którzy przy pracach tych znajdują pracę, roboty uporządkują w znacznej mierze niektóre arterie komunikacyjne miejskie, stworzą dogodne połączenia między poszczególnymi dzielnicami Łodzi, usuną niebezpieczeństwo na przejazdach kolejowych i t. d.

Sprawa powyższa jest już definitywnie postanowiona. Przed kilkoma dniami był w Warszawie wiceprez. Rapalski, którego władze centralne poinformowały, w jakim zakresie roboty prowadzone będą w Łodzi i co zostanie wykonane w roku bieżącym. Obecnie więc jesteśmy w możności podzielić się z naszymi czytelnikami szczegółami w sprawie, która interesuje najszerszy ogół naszego społeczeństwa.

Przedewszystkiem rozpoczęte będą roboty nad usunięciem mostu kolejowego na ulicy Kilińskiego

Most ten przecina ulicę bardzo nisko, przez co uniemożliwia przeprowadzenie tam linii tramwajowej. Mieszkańcy ulicy Kilińskiego już wielokrotnie zwracali się do dyrekcji tramwajów i do magistratu, prosząc o zbudowanie linii tramwajowej, lecz mimo wszelkich projektów i planów, do czasu istnienia mostu kolejowego, nie można było prośbom tym uczynić zadość. Most tamował ruch na tej ulicy i uniemożliwiał uregulowanie racjonalnej komunikacji w tej dzielnicy miasta.

Roboty przy usunięciu tego mostu rozpoczną się w pierwszych dniach lipca. Wszystkie składy węglowe istniejące dotychczas na ul. Kilińskiego, z racji przechodzenia tamtędy linii kolejowej zostaną przeniesione na Polesie Widzewskie. Na miejscu placów powstaną skwery i zieleńce. Bezpośrednio zaś po usunięciu mostu,

dyrekcja tramwajów rozpocznie prace nad przeprowadzeniem linii tramwajowej od ulicy Przejazd do Narutowicza.

Drugą bolączką Łodzi był tunel na ul. Tramwajowej. W swoim czasie, gdy minister kolei inż. Kühn lustrował łódzką węzeł kolejowy, zainteresował się on sprawą tunelu. Gdy go dokładnie obejrzał, zdecydował, że ten stan rzeczy nie może i nie powinien trwać dłużej.

Bo też istotnie, tunel na ul. Tramwajowej należy do najfatalniejszych zabytków Łodzi. Mieszkańcy wschodniej dzielnicy miasta, chcąc przejść z ulicy Przejazd na Targową, musieli — nie mając innej drogi — przechodzić przez tunel, tak niski, że przebywać go można było tylko w postawie zgiętej do pasa. Tunel dość długi, był równocześnie tak wąski, że gdy spotykało się dwoje ludzi, dążących w przeciwne strony, jedna osoba musiała zatrzymać się i przycisnąć do muru, by nie wpaść do cuchnącego ścieku. O ruchu kołowym nie można było marzyć zupełnie.

I oto obecnie fatalny ten tunel będzie zniesiony. Na jego miejsce zbudowany zostanie wiadukt, umożliwiający wygo-

dną cyrkulację kołową i pieszą. Ponieważ jednak budowa wiaduktu musi pochłonąć olbrzymią kwotę 1,250,000 złotych, z czego państwo ma dać 400 tysięcy, resztę zaś miasto, w roku bieżącym rozpoczęte zostaną prawdopodobnie wstępne roboty, a właściwa budowa tunelu nastąpi w przyszłym roku budżetowym.

Trzecim z kolei zamierzeniem jest przebudowa mostu kolejowego na ul. Rokicińskiej na krańcach miasta. Ulica Rokicińska w ostatnich latach bardzo szybko się zabudowała. Codziennie przechodzą tamtędy tłumy robotników, dążących do pracy. Ponieważ ulicę przecina tor kolejowy, zbudowano nad nim w swoim czasie wiadukt o szerokości 8 metrów. Wiadukt ten jednak okazał się zupełnie niewystarczającym dla powiększającego się ciągle ruchu kołowego i pieszego i z tego też względu wyłoniła się konieczność przebudowy i poszerzenia go do 16 metrów. Obecnie magistrat kończy pertraktacje w tej sprawie z ministerstwem komunikacji. O ile pertraktacje doprowadzone będą do pomyślnego rezultatu (a chodzi tylko o ustalenie w jakiej wysokości pokryć ma wydatki

urząd i w jakiej magistrat),

jeszcze bieżącego lata rozpoczną się roboty,

przy których znajdzie zatrudnienie większa liczba bezrobotnych.

Wreszcie sprawa przejazdów kolejowych na ul. Srebrzyńskiej i Zagajnikowej. Przejazdy te zagrażają w najwyższym stopniu bezpieczeństwu publicznemu. Tor kolejowy przechodzi bowiem przez otwartą ulicę zaopatrzoną jedynie w szlabany. Ludność mieszkająca w tych dzielnicach, udając się do pracy, lub powracając do domu, wychodząc do miasta dla załatwienia szeregu spraw, zmuszona jest czekać po kilkanaście nierzaz minut, nim szlaban zostanie podniesiony.

Pociągi manewrują tam dość często i nierzaz przed opuszczeniem szlabanu lokomotywa przejeżdża przez tor. Wówczas ludzie, którzy nie zdążyli jeszcze przejść na drugą stronę, muszą salwować się ucieczką.

Nic więc dziwnego, że często zdarzają się tam nieszczęśliwe wypadki. Przed niedawnym czasem na przejeździe kolejowym na ul. Srebrzyńskiej pod koła pociągu dostała się służąca z dzie-

ciem. Służąca odniosła tak poważne uszkodzenia ciała, że straciła zdolność do pracy, dziecko zaś zostało zabite na miejscu.

Z tych względów właśnie należało jaknajprędzej skasować przejazdy kolejowe i zbudować na tych ulicach wiadukty.

Ministerstwo komunikacji wyraziło na to swą zgodę. W roku bieżącym zbudowany będzie narazie jeden wiadukt na ul. Srebrzyńskiej. Opracowanie planów jest już na ukończeniu i w lipcu rozpoczną się właściwe roboty.

I wreszcie ostatnia bolączka, która ma być usunięta: przy dworcu kaliskim leży olbrzymia połać ziemi, stanowiąca własność kolei państwowych. Przez obszar ten przepływa rzeka Łódka, której nieczystości zatrzymują powietrze na wiele metrów dookoła. Magistrat wszczął więc pertraktacje z ministerstwem kolei, by oddano te tereny miastu, a wówczas rzeka Łódka zostanie zasypana, a na tem miejscu zbudowane będą skwery.

Ministerstwo zgodziło się na to, zażądało jednak oddania sobie wzajemnie za to innych terenów. Po przeprowadzeniu niezbędnych formalności, co potrwa najwyżej jeszcze kilka tygodni,

rozpoczną się prace nad zasypaniem rzeki i budową skwerów, przy których również otrzyma zatrudnienie znaczna ilość bezrobotnych.

Jak widać z powyższego, z inicjatywy ministerstwa kolei rozpoczną się w Łodzi bardzo poważne prace i to jeszcze w roku bieżącym. (—is)

Niezwykłe oszustwo Została matką dziecka swojej siostry

W grudniu ubiegłego roku Władysława Langnerówna powiła dziecko, które w dniu przyjścia na świat — zmarło. Dziewczyna zwróciła się do swej zamężnej siostry, Anny Terpilowej, prosząc ją, by zameldowała dziecko, jako swoje. Terpilowa, nie chcąc, by znajomi dowiedzieli się o nieślubnym dziecku jej siostry, zgodziła się chętnie na tę propozycję.

Formalności szybko załatwiono. Terpilowa porozumiała się z akuszerką, Marią Bączyńską, która była przy porodzie i wystarała się o fałszywych świadków, Antoniego Langnera, Bronisławę Wojcieszakową i Władysława Bartczaka, którzy potwierdzili w parafii kościelnej, że matką zmarłego dziecka była młoda mężatka. W parę tygodni później o machinacji tej dowiedziała

się policja. Wdrożono dochodzenie i w rezultacie Langnerówna, Langner, akuszerka Bączyńska, Wojcieszakowa, Bartczak i Górski zostali pociągnięci do odpowiedzialności karnej.

Wczoraj wszyscy stanęli przed sądem okręgowym, który sprawę tę rozważał w trybie postępowania uproszczonego pod przewodnictwem sędziego Skabiczewskiego. Oskarżał prokurator Joel.

Podsądni przyznali się do winy. Akuszerka tłumaczyła się, że żał jej było dziewczyny i chciała jej oszczędzić kompromitacji.

Sąd, po zbadaniu świadków, skazał Terpilową na 4 miesiące, Langnera na 3 miesiące, Wojcieszakową, Bartczaka i Bączyńską po dwa miesiące, a Górskiego uniewinnił. as.

Oszust matrymonialny został skazany na 2 lata więzienia.

W kwietniu ubiegłego roku łódzianka panna Helena H., zawarła znajomość z Witoldem Siódmirakiem, podającym się za piekarza. Gdy dziewczyna powiadziła mu, że ma podjąć spadek po dziadku, wynoszący 2.500 zł., Siódmirak począł ją adorować. Po paru miesiącach pozyskał zaufanie dziewczyny i zareczył się z nią. W tydzień po zareczyinach Siódmirak, za zgodą panny Heleny, odebrał u adwokata pieniądze.

Narzeczeni wyjechali na Pomorze, gdzie mieli kupić piekarnię. Po dłuższych pertraktacjach z piekarzami w kilku miasteczkach pomorskich, panna Helena wróciła do Łodzi, a Siódmirak wyjechał do Sremu.

W Sremie zabawił kilka dni. Gdy przyjechał do Łodzi, oświadczył narzeczonej, że nabył w tem mieście piekarnię i wpłacił już 2.500 złotych.

P. Siódmirak przedstawił pannie Helenie pokwitowanie, lecz ona nie wierzyła mu. W międzyczasie ostrzeżono ją bowiem, że Siódmirak ma już na sumieniu jakieś nieczyste sprawy i że winna się mieć na baczności.

Siódmirak, widząc, że dziewczyna

straciła doń zaufanie, oburzył się niesłychanie i wyjechał z Łodzi.

Po jego wyjeździe panna Helena stwierdziła, że Siódmirak nie pertraktował z żadnym piekarzem i nikomu nie wpłacił pieniędzy.

Wówczas panna Helena zwróciła się do policji, która za zbiegłym narzeczoną wysłała listy gończe. Okazało się, że przebywa on w Tuszyńcu i ma tam żonę i dzieci. Dalsze dochodzenie wykazało, że Siódmirak miał jeszcze jedną żonę, która porzucił już przed ośmiu laty. Druga jego żona nie wiedziała o swej poprzedniczce. Siódmirak został aresztowany.

Wczoraj stanął on przed łódzkim sądem okręgowym, który sprawę tę rozważał w trybie postępowania uproszczonego pod przewodnictwem sędziego Skabiczewskiego. Oskarżał prokurator Joel.

Podsądny na sprawie nie przeczyl, że popełnił bigamię, natomiast nie chciał się przyznać do przywłaszczenia 2500 złotych.

Sąd, po zbadaniu licznych świadków, skazał go na dwa lata więzienia. (as)

P. Kaden-Bandrowski nie obejmie teatrów miejskich w Warszawie.

W warszawskiej prasie ukazał się następujący list znanego powieściopisarza, Kaden-Bandrowskiego:

Szanowny Panie Redaktorze!
Wobec obiegających ostatnimi czasami pogłosek w prasie, jakoby objął dyrekcję warszawskich teatrów miejskich, pośpieszam donieść co następuje:

Istotnie otrzymałem od zarządu miasta propozycję objęcia dyrekcji miejskich teatrów dramatycznych i w sprawie tej odbyto ze mną szereg konferencji.

W wyniku tych rozmów nie przyjąłem propozycji zarządu miasta, proponowany mi bowiem system pracy i podział kompetencji, składając się na mnie całkowitą odpowiedzialność za wyniki artystyczne powierzonych mi teatrów, — nie dawał mi żadnego wpływu na kształtowanie tych wyników.

Racz przyjąć, Panie Redaktorze, wyrazy najgłębszego szacunku,
JULJUSZ KADEN-BANDROWSKI.

WYJAŚNIENIE.
W związku z wczorajszą wiadomością p. t. „Awantura w halach przy ulicy Nowomiejskiej”, informując nas, że w halach targowych nie było żadnych awantur ani sporów, pomiędzy właścicielami sklepów.

Notatkę o rzekomych awanturach otrzymaliśmy od „Wojewódzkiej Agencji Prasowej”.

Produkcja Forda
Światowa produkcja wozów osobowych i ciężarowych Ford Motor Co. wynosiła w maju r. b. 102,095 sztuk wobec 117,891 sztuk w kwietniu r. b.

Z dnia gospodarczego.

Prasa doniosła o zapowiedzi wicem. Starzyńskiego redukcji podatku obrotowego do 1 proc.

Gdy przeczytamy wiadomość dokładniej okaże się, że chodzi narazie o ujednołiczenie stawki dla handlu. Oczywiście działy korzystające ze stawki niższej (artykuły pierwszej potrzeby i surowce w pewnych warunkach) nie będą miały stawki podwyższonej; natomiast ujednostajnienie polegać miałyby na rozciągnięciu stawki 1 proc. na wszystkie inne kategorie handlu. Handel hurtowy prowadzący księgi korzysta już całkowicie z 1-procentowej stawki; handel hurtowy nie prowadzący ksiąg korzysta z niej faktycznie w dużym stopniu dzięki corocznym zarządzeniom. Sądząc więc z wiadomości, ujednostajnienie polegałoby w pierwszej linii na usankcjonowaniu 1-procentowej stawki dla tej ostatniej grupy, a nadto na obniżeniu stawki do tego poziomu dla handlu niższego stopnia.

Reforma ta istotnie dla skarbu nie będzie zbyt uciążliwa finansowo, ponieważ chodzi o względnie niewielkie kwoty. Zresztą każde ujednostajnienie podatkowe upraszcza akcję poborową podatku.

Bez względu na to, czy reforma prze prowadzona będzie natychmiast czy później (zapewne w obecnej sytuacji skarbu ministerstwo nie traktuje projektu jako zbyt pilny) — wiceminister Starzyński dobrze się zaprezentował opinii po powrocie na urząd przez sam fakt, iż w obecnej chwili myśli o reformie podatkowej. Poza to pewne wrażenie uczyniło przemówienie wygłoszone przez p. wiceministra na parę dni przed objęciem stanowiska, w którym akcentowana była konieczność walki z dolnymi ogniwami handlu (przerost pośrednictwa); zapowiedź znizki podatku własnie dla tej sfery handlu oznacza, iż po objęciu urzędu p. Starzyński raczej zmierza do potaniaenia kosztów pracy tej sfery, aniżeli do jej tępienia.

★

Dolar gotówkowy zwykował wczoraj na giełdzie do 8,98.

W obecnym napięciu psychicznym ludzie łatwo przypisują zjawiskom ujemne znaczenie, którego wcale nie posiadają.

Zwyzka banknotu dolarowego przy ujemnym kursie wypłaty na New-York oczywiście nie oznacza obniżki kursu złotego. Wywołana jest przejściowym zapotrzebowaniem na gotówkę dolarową, spowodowaną różnicami przyczynami — w obecnej chwili wzrostem teauryzacji waluty dolarowej.

Fala przyszła do nas z Niemiec, gdzie jednak jest ona należyte oceniona. Przy dość prymitywnym kształtowaniu się naszych nastrojów psychicznych w zakresie stosunków pieniężno - walutowych, pożądanem jest aby Bank Polski był zawsze dostatecznie zaopatrzony w dostateczną ilość banknotów amerykańskich dla silnej interwencji

Dr. A. Z.

Lekarz-dentysta

F. Horowicz-Kopciowska

Ordynuje codziennie od g. 9-ej do 2-ej. **Moniuszki № 5, tel. 106-38.**

Firma Ejtingon przystąpiła do kartelu.

Przyjazd b. ministrów Klarnera i Gliwica do Łodzi.

Stosownie do naszych informacji, dn. 9 b.m. odbyła się w Warszawie konferencja w obecności panów: prezesa Klarnera, prezesa Ejtingona, dyr. departamentu Dąbrowskiego, dyr. Izby Przemysłowo-Handlowej Bajera w sprawie stano-

wiska, jakie zajęła firma N. Ejtingon i S-ka co do przystąpienia do kartelu przedalników.

Na konferencji tej ostatecznie uzgodniono wszelkie punkty, w wyniku czego firma N. Ejtingon i S-ka zgłosiła akces

do Zrzeszenia Producentów Przędzy Bawełnianej.

Jednocześnie w dniu dzisiejszym przyjeżdża do Łodzi b. min. Gliwic, celem rozpatrzenia i rozstrzygnięcia dezyderatów firm, które w swoim czasie zgłosiły swój akces do kartelu, składając jednakże w Izbie Przemysłowo-Handlowej w Łodzi swe zastrzeżenia.

Celem rozpatrzenia dezyderatów firm, które miały być rozpatrzone przez p. min. Prystora, zrzeszenie wysłało do b. min. Czesława Klarnera zaproszenie na piątek dnia 12 b.m., przypuszczając więc należy, że jeszcze w tym tygodniu dezyderaty wszystkich firm, które poczyniły jakiegokolwiek zastrzeżenia, przystępując do Zrzeszenia zostaną rozpatrzone.

Sprawa barwników i chemikalji

w nowej taryfie celnej zadecydowana w myśl dezyderatów przemysłu włókienniczego.

W dniu wczorajszym rozpatrywana była sprawa barwników i chemikalji w nowej taryfie celnej.

Jak wiadomo nowa taryfa celna zatwierdzona jest przez Komisję w skład której wchodzi dyrektorzy, względnie ich zastępcy wszystkich Izb Przemysłowo-Handlowych w Polsce oraz 4 przewodniczący komisji fachowych, ustanowionych specjalnie dla opracowania taryfy celnej. Komisje fachowe obejmują przemysły: włókienniczy, metalowy chemiczny i spożywczy.

Wobec tego, iż na konferencji tej

rozpatrywany był dział 6-ty który brzmi: przetwory chemiczne i farmaceutyczne, farby, a więc dotyczący przemysłu włókienniczego, na konferencję tę wyjechałi również przedstawiciele naszego przemysłu. W wyniku tej konferencji nastąpiło całkowite porozumienie pomiędzy przedstawicielami przemysłu włókienniczego a przemysłu chemicznego, w tym sensie, iż dla na niektóre chemikalji i barwniki używane w przemyśle włókienniczym ustanowione zostały po myśl naszego przemysłu włókienniczego.

Wielki przemysł włókienniczy w Łodzi w okresie urlopowym.

Na podstawie danych, uzyskanych ze Związku Przemysłu Włókienniczego w Państwie Polskiem, stan zatrudnienia w firmach do Związku tego należących w okresie od dnia 25 do 31 maja przedstawia się następująco: wobec przypadającego na okres ten jednego święta, pracowano nie sześć a pięć dni w tygodniu, a więc w przemyśle bawełnianym przez 5 dni w tygodniu pracowało 30 fabryk, przez 4 dni — 5 fabryk, przez 3 dni — 2 fabryki, nieczynne zaś były 2 fabryki, ogółem więc w 39 fabrykach pracowało 46,651 robotników, przyczem zaznaczyć należy, iż w okresie tym w przemyśle

bawełnianym korzystało z urlopów 2,590 robotników.

W przemyśle wełnianym przez 5 dni tygodniu pracowało 30 fabryk, przez 4 dni — 2 fabryki, przez 3 dni — 1 fabryka, nieczynnych zupełnie było 4 fabryki, tak, że w 28 firmach w przemyśle tym pracowało ogółem 15,076 robotników, przyczem w urlopów korzystało tu 1,336 robotników.

W porównaniu z tygodniem poprzedzającym nastąpił w przemyśle włókienniczym nieznaczny tylko spadek uruchomienia. (ag.)

Upadłości, układy i nadzory.

Jakobowi Hurwiczowi, prowadzącemu przedsiębiorstwo wyrobu towarów ze sztucznego jedwabiu w Łodzi przy ulicy 28-go Pułku Strz. Kan. Nr. 52 i Alei Kościuszki Nr. 3, w lutym roku b. udzielono odroczenia wyplat na przeciąg trzech miesięcy.

Obecnie, na skutek upływu okresu nadzoru Hurwicz, za pośrednictwem swego pełnomocnika, zwrócił się do sądu o otwarcie postępowania układowego motywując głównie, że aktywa firmy, na które w przeważnej części składały się towary oraz wierzytelności z tytułu rachunków otwartych i weksli protestowanych, uległy zmniejszeniu, bowiem ceny niektórych towarów spadły poniżej cen fakturowych oraz pewna część dłużników Hurwicza w międzyczasie stała się zupełnie niewypłacalną.

Przepisując układowe przedstawił Hurwicz następujące: zmniejszenie sumy długów równomiernie dla wszystkich wierzycieli do wysokości 40 proc. pierwotnych należności i rozłożenie spłaty zredukowanych w ten sposób długów na cztery równe raty, płatne co sześć miesięcy każda, przyczem pierwsza rata płatna po upływie sześciu miesięcy od daty uprawomocnienia się wyroku zatwierdzającego układ.

Sąd na ostatniem swem posiedzeniu, rozpatrując powyższe podanie, postanowił polecić sędziemu komisarzowi zażądać od nadzorca sądowego szczegółowych danych co do stanu przedsiębiorstwa, w szczególności zaś co do cen towaru oraz zlecenie temuż sędziemu złożenia swego umotywowanego wniosku w sprawie otwarcia postępowania układowego.

Majerowi Chłowi Zaklikowskiemu, handlującemu w Łodzi przy ul. Nowo-Cegielnianej Nr. 10, któremu ogłoszono upadłość i osadzono w areszcie dla dłużników w październiku r. ub. sąd odmówił zawarcia kontraktu związkowego i sprawę skierował do prokuratora wobec domniemanych cech podstępnego bankructwa. Decyzję swą sąd umotywował tem, iż sędzia komisarz zarzucił upadłemu czynny występne, że w bilansie, złożonym przez syndyka tymczasowego, przy sprawozdaniu figuruje jedna pozycja aktywów — umeblowanie i brak usprawiedliwienia upadłego co do użycia wszystkich swych wpływów.

Na skutek zawiadomienia prokuratora o umorzeniu postępowania karnego w stosunku do Zaklikowskiego, wobec braku dostatecznych podstaw do wszczęcia postępowania sądowego, a zatem obecnie nie stoi na przeszkodzie do zawarcia kontraktu związkowego i wyboru syndyka ostatecznego, sąd postanowił protokół zebrania wierzycieli z dn. 2 lipca 1930 roku w przedmiocie zawarcia kontraktu związkowego, przyjął do wiadomości i syndykiem ostatecznym mianować inżyniera Hugona Flakera.

W sprawie upadłości Kazimierza Kaszyńskiego, prowadzącego przedsiębiorstwo sprzedaż paszy w Łodzi przy ulicy Zgierskiej Nr. 87, wyszły na jaw nowe okoliczności, a mianowicie — do syndyka tej upadłości zgłosił się świadek i oświadczył, że Kaszyński, pomimo ogłoszenia mu upadłości i opieczetowania jego składu przez komornika, handluje nadal towarami, które zostały opieczetowane.

Na skutek złożenia odpowiedniego wniosku przez syndyka i sędziego komisarza, sąd postanowił środek zapobiegawczy w stosunku do Kaszyńskiego dozór policji zmienić na areszt dla dłużników i odpis protokołu badania świadka przesłał prokuratorowi sądu okręgowego wobec cech domniemanego bankructwa.

W sprawie upadłości Szymona Baumzecera, handlującego towarami elektrotechnicznymi w Łodzi przy ul. Północnej Nr. 10, sąd odmówił udzielenia gęjtu Baumzecerowi, wzywając pod uwagę, że jak wynika ze sprawozdania kuratora, upadły Baumzecer prowadził przedsiębiorstwo pod cudzym nazwiskiem, wobec czego zachodzą poszlaki i domniemania podstępnego bankructwa, że zatem dotychczas nie został sporządzony inwentarz masy upadłości, zatem zachodzi obawa ukrycia poszczególnych części majątku upadłego.

Należy nadmienić, że Baumzecerowi ogłoszono upadłość w lutym r. b. i postanowiono osadzić go w areszcie dla dłużników.

Również odmówił sąd udzielenia gęjtu Motelowi-Gedaltji Baharierowi i Henrykowi-Adoltowi Sommertfeldowi, prowadzącym przedsiębiorstwo pod firmą „Belting“ w Łodzi przy ul. Piotrkowskiej Nr. 218, którym ogłoszono upadłość 8-go maja r. b. i postanowiono osadzić ich w areszcie dla dłużników.

Jednocześnie przedłużył sa okres kuratorstwa w tej sprawie o dalsze 15 dni

300.000 chałupników w Polsce!

Chałupnictwo jest u nas jednym z najpoważniejszych zagadnień społeczno-gospodarczych.

Na całym niemal świecie zauważyć się daje dość ciekawe zjawisko: obok wielkiego przemysłu rozwija się systematycznie chałupnictwo. Dotyczy to krajów nawet najbardziej uprzemysłowionych. Chałupnictwo wkrada się do wielu gałęzi przemysłu, zatrudnia proletariata miejski, oraz liczne rzesze bezrolnych i małorolnych.

Okoliczność, że wśród warstw pracowników najemnych chałupnicy stanowią grupę szczególnie posędzoną, spowodowała, że w szeregu krajów Europy Zachodniej zwrócono na nie baczną uwagę i uznano je za jedno z najbardziej palących zagadnień społecznych. To też ustawodawstwa poszczególnych krajów zaczynają się niem coraz bardziej zajmować, a parlamenty uchwalają szereg ustaw, które mają na celu uregulowanie zagadnień z chałupnictwem związanych. Specjalne ustawy o pracy chałupniczej weszły w życie w Anglii (1909 r.), w Niemczech (1911 r.), Francji (1915 r.), Norwegii (1918 r.), Austrii (1918 r.) i Czechosłowacji (1919 r.). Zmierzają one do zrównania pod względem ochrony pracy chałupnika z robotnikiem fabrycznym.

Problem ten o pierwszorzędnej znaczeniu społeczno-gospodarczym, jest u nas stale niedoceniany. Zdaje się nie ulegać wątpliwości, że chałupnictwo u nas posiada olbrzymie, niewyżyskane dotychczas możliwości w dziedzinie eksportu, przyczem znaczenie jego ze względu na taniość wyrobów dla wzmocnienia konsumpcji w kraju jest również bardzo duże. Wystarczy wskazać, że na terenie Rzeszypospolitej znajduje się przeszło 300 tysięcy warsztatów chałupniczych, zatrudniających około 300 tysięcy osób.

Najsilniej reprezentowane jest szewstwo, które zatrudnia zgórą 100 tysięcy osób. Koncentruje się ono przedewszystkiem w województwie kieleckim, a następnie w Warszawie i w okolicy Łodzi, Wilnie, Krakowie i Lwowie. Na drugim miejscu znajduje się krawiectwo chałupnicze, które posiada największe ośrodki w Brzezinach i Tarnowie oraz jest licznie reprezentowane we wszystkich wielkich miastach. Na dalszych miejscach mamy kilimiarstwo, koszykarstwo, stolarstwo, bednarstwo, sitarstwo, bielizniarstwo, galanterię skórzaną itp.

Upośledzenie chałupników dotyczy zarówno zarobków, jak i czasu pracy i warunków higienicznych. Praca dwunasto — czternastogodzinna, a przy końcu tygodnia przechodząca i w szesnastogodzinna, nie należy do wyjątków. Ponadto chałupnictwo należy do tych gałęzi pracy, które najliczniej zatrudniają elementy fizycznie najsłabsze, a więc kobiety, młodocianych, oraz mężczyzn starszych. Również warunki higieniczne, a przedewszystkiem warunki mieszkaniowe w chałupnictwie domagają się jak najenergiczniejszej akcji i reorganizacji.

Nowa sekcja

w Centralnem Stow. Kupców.

W najbliższych dniach zostaje zorganizowana w centralnem stowarzyszeniu kupców i przemysłowców wojew. łódzkiego (Piotrkowska Nr. 10) sekcja kupców branży porcelany i szkła. Zadaniem sekcji będzie ustalenie jednolitych warunków sprzedaży i cen oraz unormowanie rynku przez unieszkodliwienie nielojalnej konkurencji. (c)

NOTOWANIA BAWELNY.

Liverpool 9 czerwca. Bawełna amerykańska — zamknięcie: styczeń 4,80, luty 4,84, marzec 4,88, kwiecień 4,91, maj 4,95, czerwiec 4,95, lipiec 4,98, sierpień 4,62, wrzesień 4,65, październik 4,69, listopad 4,72, grudzień 4,75. Loco 4,61. Liverpool, 9 czerwca. Bawełna egipska — zamknięcie: styczeń 7,59, marzec 7,74, maj 7,79, październik 7,19. Loco 7,29.

Aleksandria, 9 czerwca. Bawełna egipska — zamknięcie. Sakellaridis: styczeń 14,61, marzec 14,88, listopad 14,36. Ashmouni: luty 10,36, czerwiec 9,30, październik 9,90, grudzień 10,13.

Nowy York, 9 czerwca. Bawełna amerykańska — zamknięcie: Loco 8,25. Kontrakty: styczeń 8,91, marzec 9,10, maj 9,20, październik 8,58, grudzień 8,80.

Nowy Orlean, 9 czerwca. Bawełna amerykańska — zamknięcie: styczeń 8,90, marzec 9,11, maj 9,28, lipiec 8,23, październik 8,59, grudzień 8,85. Loco 9,07.

Najczęściej bowiem w warsztatach chałupniczych odbywa się praca w warunkach urągających wszelkim przepisom higieny.

Należy dodać, że ogromna większość chałupników jest zupełnie niezorganizowana i nie korzysta z dodatnich stron umów zbiorowych. To też zarobki chałupników są znacznie niższe od zarobków robotników fabrycznych. W Biłgoraju np. zarobki chałupników wynoszą 2 grosze za godzinę pracy, a wogóle w Polsce nie przewyższają sumy do dwudziestu kilku groszy za godzinę.

Odbywająca się właśnie obecnie w

Warszawie Wystawa Pracy Chałupniczej jest pierwszym wysiłkiem skierowanym uwagi społeczeństwa na palące zagadnienie pracy chałupniczej i los 300.000 pracowników najemnych. Wystawa ta pozwala szerokim sferom zapoznać się z obecnym stanem chałupnictwa w Polsce. Sprawą tą winny się silniej zainteresować nasze sfery gospodarcze, oraz czynniki rządowe, albowiem w chałupnictwie tkwią duże i niewykorzystane dotychczas możliwości, mające pierwszorzędne znaczenie dla życia gospodarczego kraju.

Ucieczka kapitałów z Niemiec.

Bank Rzeszy sprzedaje swe depozyty złota we Francji

Berlin, 10 czerwca.

Pod wpływem alarmującej całej światowej opinii publicznej, jak również nieustannych niepokojów wewnętrznych i akcji niemieckich organizacji prawicowych, nastąpił w ostatnich dniach znamienny zwrot w niemieckim świecie finansowym i kredytowym. Brak zaufania do spokoju wewnętrznego w Niemczech spowodował nastrój paniki nie tylko wśród niemieckich, ale także w zagranicznych sferach finansowych, które mają duże lokaty krótkoterminowe w Niemczech.

W tych dniach zauważono ucieczkę kapitałów zagranicznych z Niemiec w większych, niż dotychczas rozmiarach. Ruch ten zbiega się z silnym zapotrzebowaniem walut na Paryż. Bardzo znaczne zapasy franków w Niemczech są wycofywane. Bank Rzeszy zmuszo-

ny był nawet do sprzedaży dolarów i funtów, aby pokryć silne zapotrzebowanie na franki. Bank Rzeszy wydał również dyspozycję dokonania sprzedaży swych depozytów złota we Francji, aby przeciwdziałać zbyt silnemu wzmocnieniu kursu dewiz francuskich na giełdzie berlińskiej.

Bank Rzeszy panuje jeszcze nad sytuacją, gdyż niedawno nabył znaczny transport złota sowieckiego, jednakże wycofanie kapitałów francuskich budzi niepokój, ponieważ niewiadomo, jak się ukształtuje sytuacja na przyszłość i co się stanie z milionami kredytów krótkoterminowych, udzielonych bankom i przedsiębiorstwom wszelkiego rodzaju.

Jeżeli kredyty te będą wskutek komplikacji natury wewnętrznej wycofywane, to Bank Rzeszy może stanąć bezradny i bezsilny wobec odpływu kapitału.

Na rynku bielskich materiałów wełnianych zaplanowano pewne ożywienie.

W tkaninach wełnianych nastąpiła znaczna poprawa zbytu, zwłaszcza w handlu detalicznym. Z nastaniem bowiem dni pogodnych poprawiła się konsumpcja oraz popyt, zwłaszcza na modne tkaniny letnie. Również w składach fabrycznych zdołano zlikwidować pewne ilości towarów głównie modnych.

Dodatkowe zamówienia napływały w maju w ograniczonych rozmiarach i te jednak małe ilości nie mogły być wykonane z powodu strajku. W dniu 30 maja r. b. przy interwencji ministerstwa pracy i opieki społecznej doszło do po-

bownego załatwienia konfliktu, przyczem dotychczasowa taryfa wynagrodzeń, poza małymi korekturami, została utrzymana, natomiast przemysł zdołał przeprowadzić postulat zasadniczego znaczenia, iż jeden tkacz obsługiwać będzie dwa krosna mechaniczne, zwłaszcza w tkalnicach, wytwarzających materiały zgrzebne i gładkie.

Również, o ile chodzi o wynagrodzenie z § 1154 noweli do austriackiej ustawy cywilnej, otrzymali pracodawcy wolną rękę, co umożliwi im załatwienie spraw bezpośrednio z pracownikami.

Przyczyny światowego kryzysu gospodarczego

w oświetleniu „króla zapakowanego” Ivara Kreugera.

W części ogólnej ogłoszonego ostatnio sprawozdania firmy „Kreuger et Toll” za rok 1930, Ivar Kreuger daje wyraz swoim poglądom na przyczyny i charakter obecnego międzynarodowego kryzysu gospodarczego.

Zdaniem Kreugera, kryzys wypływa z dwóch przyczyn. Pierwsze z nich są głębokie zmiany w bilansach płatniczych kilku krajów, będących bardzo ważnymi uczestnikami międzynarodowego obrotu kapitałowego. Tak więc pojemność rynków kapitałowych W. Brytanii, Włoch i Niemiec znacznie się zmniejszyła. Jest to skutkiem stabilizacji walut tych krajów na zbyt wysokim poziomie. Zarzutu tego nie stawia I. Kreuger. Zjednoczonej krainie, których waluta nie uległa zmianie, i Francji, która trafnie wybrała poziom stabilizacji franka.

Jednakże te dwa kraje nie mogą zastąpić dawnych źródeł międzynarodowych kapitału, częściowo na skutek obowiązującego w tych krajach ustawodawstwa, częściowo zaś ze względu na brak odpowiedniej tradycji i doświadczenia.

Drugą przyczynę kryzysu upatruje Kreuger w powszechnie błędnym finansowaniu życia gospodarczego. Zamiast dążyć do rozbudowania nowych po-

treb i stwarzać przez to nowe gałęzie przemysłu i handlu, wzięto się do rozwijania tych dziedzin, które już cierpiały na przelnostwo i brak odbiorców.

Proces racjonalizacji, zwłaszcza w ciężkim przemyśle, zwolnił bardzo znacznie ilość robotników, osłabiając tem samem spożycie i nie tworząc nowych możliwości zatrudnienia.

Uwagi swe zamyka Kreuger wnioskiem, że „żadne zadanie nie domaga się w obecnej chwili rozwiązania w sposób bardziej palący, jak właśnie sprawa przywrócenia normalnych stosunków na rynku międzynarodowych obrotów”.

Ani grosza kredytu

bez zasięgnięcia informacji w Biurze

„WYWIAD KREDYTOWY”

Największe w Łodzi Biuro Informacji kredytowych — 1500 własnych korespondentów w kraju i zagranicą

SRODMIEJSKA Nr. 20 (Cegielniana 15) tel. 129-30.

Mocniejsza tendencja dla dolara na rynku łódzkim.

Obroty walutowe na prywatnym rynku w Łodzi rozpoczęły się wczoraj pod znakiem mocnej tendencji dla dolara. W godzinach rannych miejscowy rynek reagował w związku ze znacznie mocniejszą onegdajszą tendencją dolara w Warszawie, anjżeli w Łodzi o czym wczoraj donosiliśmy.

Pod wpływem takich nastrojów kurs dolara zwyżkował do 8,99 w żądaniu i 8,98 w placeniu przy braku dostatecznej podaży.

Mocna tendencja znacznie osłabła po nadejściu ceduły giełdy warszawskiej, która przyniosła niezmieniony kurs oficjalny.

Wiadomość ta spowodowała raptowne obniżenie się kursu do 8,97 w oddawaniu i 8,95 w placeniu, przyczem zaoferowanie zaspokoiło zapotrzebowanie w całości.

Obroty dnia z uwagi na skąpą podaż i wstrzeźliwość nabywców nieznaczne.

Fakt, iż inne waluty zagraniczne najmniejszych wahań kursowych nie wykazują, tamuje spekulację dolarową w zarodku, gdyż rynek pozostaje w przesądzeniu, iż zwyżka nosi charakter przejściowy i angażowanie się w grę na hausse jest eksperymentem niebezpiecznym. Końcowa tendencja dnia utrzymana.

Nastroj najzupełniej spokojny. -c-

Giełda pieniężna.

Warszawa, 10 czerwca.

Na dzisiejszym zebraniu giełdy walutowo-dewizowej w Warszawie tendencja dla dewiz była nieco mocniejsza przy zapotrzebowaniu normalnym. Banknotami dolarowymi obracano po kursie 8,95, wyplata telegraficzna na Now York 8,916. Dewizy: Londyn — 43,37 i pół, New York — 8,912, Paryż — 34,91, Praga — 26,41 i pół, Sztokholm — 238,95, Zurych — 172,05, Wiedeń — 125,30, Medjolan — 46,68. W obrotach międzybankowych dewizy na Berlin — 211,60; w obrotach pozagiełdowych banknoty dolarowe — 8,96 i 3/4, rubel złoty — 4,79, rubel srebrny — 1,40, bilon 0,68, czerwonec — 2,87.

AKCJE. Na rynku akcyjnym zniżkowały akcje Lilpola, dla pozostałych tendencja utrzymana. Większych transakcyj dokonano akcjami Banku Polskiego. Notowano: Bank Polski 121 i pół — 122, Węgiel — 23, Lilpopy 15 i pół — 15.

PAPIERY PROCENTOWE. Dla papierów procentowych zarówno państwowych jak i prywatnych tendencja była słaba przy obrotach ograniczonych. Notowano: 3 proc. pożycz. bud. 38 i 3/4, 5% konwers. — 47 i 3/4, 5 proc. kolejowa 45 i 3/4, 7 proc. stabil. — 78, 8 proc. m. Warszawy 72 — 71,35 — 71,50, 8 proc. m. Czerstochowy — 62, 10 proc. m. Lublina 79, 8 proc. m. Piotrkowa — 62 i pół. Drobne transakcje a nie notowane: 4 proc. pożycz. inwest. zwykła — 82, 10 proc. kolejowa — 104, 7 proc. ziemskie dolarowe — 73 (w odcinkach po 100 dolarów).

Dokuczliwe upały

powodują często-
kroć mocne bóle
głowy. Dobrym le-
kiem okazują się
wówczas tabletki
Aspirin.

Istnieje tylko
jedna Aspirina!

Każde opakowanie i każda tabletki prawdziwej Aspiriny nosi jako znak ochronny napis BAYER w kształcie krzyża.

Ogłoszenia, ogłoszenia, ogłoszenia!

Ameryka walczy skutecznie z kryzysem przy pomocy reklamy gazetowej. Kto się ogłasza — nie bankrutuje.

Zapewne nie łatwo jest przewidywać kryzys gospodarczy, jaki szerzy się w całym świecie. Kryzys ten objawił się przede wszystkim w Stanach Zjednoczonych. Stany pierwsze ustawiły cła ochronne, aby się uchronić przed skutkami kryzysu, w Stanach najpierw zrozumiano konieczność sięgnięcia do środków, które pozwoliłyby na wzmożenie obrotów i przetrwanie kryzysu wewnątrz. Oczywiście wybór środków nie był łatwy. Przez jakiś czas eksperymentowano, szukano, lecz szukano celowo i wreszcie wynaleziono środek, który okazał się najpraktyczniejszy: **środkiem tym jest reklama.**

Poczynione w Stanach w różnych gałęziach produkcji i handlu doświadczenia dowiodły niezbicie, że zarówno przy lansowaniu jakiegoś nowego towaru, czy przy podtrzymaniu obrotu reklama odgrywa pierwszorzędą rolę. Reklama, zastosowana metodycznie, umiejętnie, oddaje każdemu przedsiębiorstwu nieobliczalną usługę i nie tylko zezwala im na podtrzymanie obrotów w okresie największego marazmu, ale nawet na ich powiększenie ze szkoda tych przedsiębiorstw, które nie zrozumiały nakazu chwili i usiłują obejść się bez tego potężnego środka, jakim jest reklama.

Mam przed sobą pewne dane cyfrowe, które pozwalają mi objąć rozwój reklamy w Stanach Zjednoczonych w chwili, gdy cały świat ugina się pod skutkami kryzysu. Oto prezes związku domów reklamowych w Stanach, p. Hodges, zestawiał na koniec ubiegłego roku statystykę, z której wynika, że w roku kryzysu (1930) sumy wydane na reklamy, bynajmniej się nie zmniejszyły i wyniosły 2 miliardy dolarów w dziennikach i periodykach, nie licząc reklam świetlnych i ańskich.

Rezultatem wydania tych dwóch miliardów na reklamę była sprzedaż towarów na sumę 142 miliardów dolarów. Te zawrotne cyfry pozwalają ocenić potęgę umiejętnie przeprowadzonej reklamy, na którą baczna uwaga zwracał każdy producent i każdy kupiec, który mimo wszystko chciał robić interesy, i nie zniknął w fali bankructw, jaka przeszła przez Stany od listopada 1929, czyli od chwili nowojorskiego krachu giełdowego.

Podobnie jak wiele innych gałęzi, kryzys dotknął również hotelarstwo w Stanach. A jednak przetrzymuje ono kryzys zupełnie znośnie, dzięki podjętym w odpowiednim czasie środkom reklamowym. Przewodniczącą związku hotelarzy amerykańskich, p. Hintz, oświadczył na ostatnim walnym zebraniu członków związku dosłownie: „**Zdolność konsumpcji istnieje w każdym państwie w stanie uspiornym, letargicznym. Należy ją umieć rozbudzić, uczynić z niej żywą siłę, a osiągnąć to można tylko za pomocą reklamy.**”

W końcu swego wykładu praktycznego p. Hintz zażądał od członków związku, aby mimo kryzysu zwiększyli o 25% sumy, wydawane na reklamę,

a kryzys przejdzie mimo nich. A w tym samym czasie mniej więcej, idąc za radą p. Hintza, bankierzy nowojorscy podnieśli swe budżety na reklamę o 22,5%, aby skutecznie przeciwstawić się kryzysowi.

Ale i z drugiej strony, nie mniej zainteresowanej reklamą, przeprowadzono pewne badania nad skutecznością reklamy w okresie zastoju. Znanie pismo nowojorskie „Saturday Evening Post” przeprowadziło ankietę w tym kierunku. Ankieta zamknięta została z końcem lipca i dała obu stronom niezmiernie ciekawy materiał. Dotyczyła ona szczególnie 184 firm, z których każda wydała przeciętnie rocznie na reklamę 150.000 dolarów. Otóż z tych 184 firm tylko 54 zaraz z początku kryzysu postanowiło bronić się jak najenergiczniej przeciw skutkom ogólnego kryzysu.

W tym celu firmy te podniosły swe budżety i, jak wykazała ankieta „Saturday Evening Post”, były jedynymi, które nie miały u siebie bezrobocia i

których obroty nie uległy żadnej redukcji. Nawet w Stanach Zjednoczonych, którym mało co imponuje, cyfry te i fakty, wykazane przez ankietę, wywołały zdumienie.

Najbardziej uderzającym w oczy jest przykład firmy „American Radiator Company”. Kryzys objął również przemysł budowlany. Nie było więc mowy o reklamowaniu radjatorów do nowych gmachów. Zdałoby się, że w ogóle moment kampanji reklamowej jest najmniej odpowiedni. Trudno reklamować centralne ogrzewanie, gdy się nie buduje domów. Wówczas szef służby reklamowej firmy wpadł na pomysł, by objąć reklamą domy starsze, nie posiadające centralnego ogrzewania. I to była podstawa jego kampanji. W prasie ukazał się szereg artykułów i notatek,

popularyzujących centralne ogrzewanie, a równocześnie po kraju rozjechała się cała armia reprezentantów, zaopatrzonych w specjalnie wydane broszury o treści przekonywującej. Równoległe z tym wysiłkiem firma założyła dom kredytowy, który zezwalał klientom na dogodnie spłacanie ratami nabytego towaru wskutek oszczędności, poczynionych przez używanie centralnego ogrzewania.

Takich przykładów możnaby przytoczyć wiele.

Wskutek umiejętnie przeprowadzonej reklamy napięcie kryzysu w Stanach jest dziś już daleko mniejsze, aniżeli choćby przed rokiem. Praca u Forda i w General Motors wre w całej pełni, a inne gałęzie przemysłu ożywiły się znacznie.

H. R.

Poprawa nastąpi na jesieni.

Ekonomista amerykański twierdzi, iż najniższy punkt spadku konjunktury został przekroczony.

Znany amerykański ekonomista Colonel Ayres z Cleveland Trust Company, ogłasza źródłową pracę o sytuacji gospodarczej w Stanach Zjednoczonych, w której stwierdza, że konjunktura amerykańska osiągnęła w grudniu i styczniu r. b. punkt najniższy i od tego czasu waha się koło tego punktu.

Polepszenia konjunktury nie należy oczekiwać w obecnych miesiącach letnich, natomiast jesień przyniesie poprawę z całą pewnością. Wśród czynni-

ków, które, zdaniem Ayresa, przyczynią się do poprawy zaliczyć należy w pierwszym rzędzie, **powszechne obniżenie cen na produkty przemysłowe,** szybką spłatę długów spekulacyjnych z operacji giełdowych i t.d.

Zważywszy, iż przywrócenie zanikającej obecnie w Stanach Zjednoczonych „prosperity” ma pierwszorzędne znaczenie dla całego świata gospodarczego, wiadomość tę podajemy za pismami amerykańskimi.

Skoda-Praga-Tatra tworzą jedno przedsiębiorstwo

Rokowania między firmami Skoda-Ringhoffer i Cesko-Morawska doprowadziły do zasadniczego porozumienia, wyrażającego się w skoncentrowaniu produkcji automobilowej wspomnianych koncernów.

W ten sposób fabryki Skoda, Tatra, i Praga, które wyprodukowały w roku ubiegłym 13.000 wozów szluzują się w

jedno przedsiębiorstwo; nosić będzie ono najprawdopodobniej firmę „Czechosłowacki Przemysł Automobilowy Sp. Akc.”

Nowa firma obejmie zapewne zarządzanie nad fabrykami samochodowymi trzech marek, przyczem ma zostać dokonana zmiana konstrukcji na wzór General Motors.

Uczeni w Rosji

pobierać będą większe racje żywnościowe.

Moskwa, 10 czerwca. (Polska Agencja Telegramiczna).

Ludowy komisariat aprowizacji w porozumieniu ze związkiem kooperatywnym postanowił niektórych pracowników na polu nauki przenieść do pierwszej robotniczej kategorii aprowizacyjnej. Rozporządzeniem tem objęci są nie wszyscy uczeni sowieccy, a tylko pewna ka-

tegoria tych pracowników: jak członkowie akademii komunistycznej, członkowie akademii związkowej i akademii nauk poszczególnych republik, profesorowie akademii rolniczej im. Lenina, pracownicy pierwszej kategorii instytutu nauk oraz profesorowie i docenci wyższych uczelni.

Prenumerata „Republiki”

jest najtańsza!

Największy i najlepiej redagowany poranny dziennik w Łodzi — „REPUBLICA” — kosztuje w sprzedaży ulicznej 15 groszy za egzemplarz, a w prenumeracie miesięcznej zł. 4.— (z odnośnieniem do domu zł. 4.40) wraz ze wszystkimi dodatkami i numerami niedzielnymi.

„REPUBLICA” jest najtańszym dziennikiem porannym w Łodzi i najbardziej rozpowszechnionym. — „REPUBLICA” ma najlepsze informacje krajowe i zagraniczne.

PRYWATNE POGOTOWIE LOKARSKIE

Zielona 6. **12-333**

Telefon:

Udziela doradczą pomocy lekarskiej we wszelkich wypadkach nagłych o każdej porze dnia i nocy. — Lekarska pomoc akuszer, ginekolog.

RABKA

PENSJONAT DLA DZIECI

„POD URWISEM”

czynny od 8 maja r. b. — Przyjmuje dzieci od lat 4-eh. — Uwaga: W sezonie bieżącym wprowadzam bez specjalnej dopłaty dla dzieci kurs rytmiki i plastyki, prowadzony przez specjalistkę.

FELICJA SZYDŁOWSKA.

Pabjanice.

(Telefonom od własnego korespondenta).

W SPRAWIE BUDŻETU.

Onegdaj wieczorem komisja finansowo-budżetowa rady miejskiej rozpatrywała zarządzenia urzędu wojewódzkiego w Łodzi w sprawie redukcji budżetu miejskiego na rok 1931/32.

Urząd wojewódzki skreślił w budżecie kwotę 180 tys. zł. w wydatkach, a wstawił kwotę 25 tys. zł. na dodatek mieszkaniowy dla nauczycieli szkół powszechnych.

Komisja postanowiła przyjąć do wiadomości większość skreśleń, a wystąpić do ministerstwa z odwołaniem o pozostawienie w budżecie 58 tys. zł. na pozycje, które uznano za niezbędne dla miasta. Postanowiła więc jednogłośnie stanąć w obronie pozycji na seminarjum nauczycielskie polskiej macierzy szkolnej, pozycji na szkole rzemiosł, na nauczycielkę zastępczynię, na ochronę katolicką, na instytucje kulturalno-oświatowe oraz na opiekę społeczną.

Pozatem poddano w wątpliwość, czy kino Oświatowe może w ciągu roku dać 65 tys. zł. czystego dochodu, taką bowiem pozycję wstawiono w dziale dochodów do budżetu. Uchwalono, że kino Oświatowe nie może być oddane w dzierżawę, bo nawet w tym wypadku może dać najwyżej do 20 tys. zł. dochodu, lecz wezwano magistrat, aby przeprowadził w wydatkach kina Oświatowego daleko idące oszczędności, któreby pozwoliły na otrzymanie dochodu w wysokości 25 tys. zł. bez utraty placówki oświatowej.

Wnioski komisji pójdą na plenarne obrady rady miejskiej.

POMOC DLA POWODZIAN.

Onegdaj zawiązał się komitet pomocy dla powodzian na Wileńszczyźnie. Przewodniczącym komitetu został p. wice-prez. Mieczysław Tomczak. Postanowiono zorganizować dzień znaczka i przeprowadzić zbiórkę darów w naturze.

Przewodniczącym komitetu powiatowego p. starosta Jan Wallas, wydał odezwę do społeczeństwa, wzywając do ofiarności na rzecz dotkniętych powodzią mieszkańców Wileńszczyzny.

NA KARETKĘ POGOTOWIA.

W ciągu ostatnich dni na karetkę pogotowia ratunkowego Polskiego Czerwonego Krzyża złożono 4.629 zł. Jest to jeszcze kwota niewielka, to też komitet zbiórki apeluje na tem miejscu do społeczeństwa, aby nie szczędziło ofiar na placówkę, godną ze wszech miar parcia.

ŚWIĘTO MŁODZIEŻY.

Onegdaj na boisku towarzystwa sportowego „Kruschender” odbyły się zawody sportowe młodzieży szkół powszechnych.

Zawodom przyglądały się tłumy młodzieży w liczbie 5 tys. osób.

W charakterze gości bawili: p. wizytator Podgórski, pp. inspektorzy szkolni Ludwik Steik i Kazimierz Uniejewski oraz p. dyr. Władysław Fiedorowicz.

Kierownictwo naczelné nad zawodami spoczywało w rękach prof. Henryka Kielczewskiego.

URLOP.

Prezydent m. Pabjanice p. Aleksander Orłowski rozpoczął sześciotygodniowy urlop zdrowotny.

P. prezydenta zastępuje wice-prezydent p. Mieczysław Tomczak.

K. K. O.

Na wczorajszym posiedzeniu rady nadzorczej komunalnej kasy oszczędności m. Pabjanice prezesem rady został wybrany ponownie p. Kazimierz Staszewski, wiceprezesem zaś p. Antoni Rakowski.

Kasa wykazuje z każdym miesiącem coraz większy rozwój. W najbliższym czasie kasa otrzyma nowy wygodny lokal, który w dużej mierze wpłynie dodatnio na dalszy rozwój kasy.

WYPADEK PRZY PRACY.

W dniu wczorajszym w czasie naprawy nadgnitych desek dachu nad halą fabryczną firmy Rozen przy ulicy Konstancynowskiej Nr. 40, spadła deska na głowę pracującej przy warsztacie robotnicy J. Siniarskiej, zam. przy ulicy Św. Jana Nr. 21.

Ranna robotnicę zabrało do szpitala pogotowie powiatowej kasy chorych w Pabjanicach.

Dźwiękowe kino
„CASINO”
 Dziś i dni następnych!
„CZAR TANGA”
 W rolach głównych:
Mona Maris
 w roli uwodzicielki, łącząc piękność z wyrafinowaną kokieteryją.
Don Jose Mojica
 żywiłowy Hiszpan i ANTONIO MORENO

Nad program: Tygodnik dźwiękowy Foxa oraz aktualności krajowe.
 Początek o godz. 5-ej. Ceny miejsc na 1 seans 1.— zł. 1.50, 2.— zł.

I-szy Dźwiękowy Kino-Teatr w Łodzi
„SPLENDID”
 NARUTOWICZA 20
 Dziś i dni następnych!
 Pierwszy, rewelacyjny 100 proc. dźwiękowiec czarującej ulubienicy publiczności
BETTY COMPSON
 Potężny dramat napiętności i uczuć
ZNAJOMA Z ULICY
 Spowiedź dziewczęcia, które cierpiało głód.
 W gł. roli męsk. uwodzicielski
Iwan LEBIEDIEW
 Początek o godz. 6-ej. Aparatura dźwiękowa Western Electric.

Legja cudzoziemska.

O Legji Cudzoziemskiej wypisano już całą bibliotekę. Straszne warunki służby, niebywale surowa dyscyplina oraz sam tryb życia legionistów były już najszczególniej i najdokładniej opisane. Wciąż jednak wynajduje się nowe szczegóły które swą oryginalnością oraz jaskrawością dają nowe naswiedzenie całości. W danym wypadku chodzi o bezkarność, jaka z chwilą wstąpienia do Legji jest udziałem każdego ochotnika. Zbrodnie, zbir, złodziej, przestępca polityczny czy też członkiem dawnej nazwiskiem zapada w niebyt cała przeszłość. Nazwisko raz przybrane z chwilą wstąpienia do Legji — jest odtąd jego prawdziwym, kary za przewinienia, związane z jego głą każde najmniejsze uchybienie służbowe. Straszne warunki służby w Legji, na tle oryginalnych wspaniałych zdjęć marokańskich, przedstawia potężny film Fox'a p. t.

„KWIAŁ ALGERU”.

Między jednym ruchem wiosła a drugim można zdobyć 100.000 złotych.

Międzynarodowy Konkurs Kodaka dla fotografów-amatorów rozpoczyna się dnia 1 maja 1931. Przeszło 900.000 zł. nagród za najbardziej interesujące zdjęcia, dokonane pomiędzy 1 maja a 31 sierpnia 1931 r. Nie technika wykonania, nie doświadczenie, lecz temat decyduje o nagrodzie. Należy tylko mieć przy sobie kamerę i rolkę filmu. Temat sam już się znajduje.

Można nawet być nowicjuszem, by wziąć udział w konkursie. Wystarczy 5 minut, by zapoznać się dokładnie z kamerą Kodaka, Hawk-Eye czy Brownie (który można już dostać od 33 zł.) i zdobyć jedną z wielu nagród konkursowych lub nawet Wielką Nagrodę Międzynarodową Kodaka.

Fan Wacław Grubiński, znany autor dramatyczny i krytyk członek polskiego Jury, które rozdzieli nagrody w Polsce.

Nagrody w Polsce zostaną rozdzielone przez polskie Jury, w skład którego wchodzi: p. Ministrowa Halina Konopacka-Matuszewska, artystka filmowa p. Jadwiga Smosarska, poseł na sejm p. Marjan Dąbrowski, autor dramatyczny p. Wacław Grubiński, artysta-malacz p. Stefan Norblin.

Blisze informacje o Konkursie można otrzymać w każdym składzie materiałów fotograficznych lub w biurze Konkursu, Kodak, Warszawa, plac Napoleona 5.

Podrecznik dla amatorów-fotografów „JAK OTRZYMAĆ DOBRE ZDJĘCIA” jest niewyczerpanym źródłem tematów do zdjęć konkursowych. 150 stron druku na kredowym papierze, 140 ilustracji, kartonowa okładka. Do nabycia w składkach materiałów fotograficznych. Cena złotych 6.

Nagrody Polskie i Międzynarodowe w sumie 900.000 złotych.

- Nagrody w Polsce.**
 Wielka nagroda zł. 3.000
 Pierwsza nagroda w każdej z 6 klas po zł. 500
 Druga nagroda w każdej z 6 klas po zł. 250
 Trzecia nagroda w każdej z 6 klas po zł. 100
 Czwarta nagroda w każdej z 6 klas po zł. 75
 2 nagrody w każdej z 6 klas po zł. 50
 4 nagrody w każdej z 6 klas po zł. 25
 Razem 61 nagród w wysokości zł. 9.750.
- Nagrody Międzynarodowe.**
 6 nagród w każdej klasie po 1000 dolarów i Wielką Nagrodę Międzynarodową 10.000 dolarów.
- 6 klas: A. Dzieci. B. Widoki. C. Sport. D. Martwa natura i Architektura. E. Portrety. F. Zwierzęta.

Międzynarodowy Konkurs Kodaka dla amatorów-fotografów—900.000 złotych nagród!

Nieście pomoc najbiedniejszym!

Do akt Nr. 1294/31. OGLOSZENIE.
 Komornik Sądu Grodzkiego w Łodzi, RAFAŁ SAKKIŁARI, zamieszkały w Łodzi przy ulicy Karola Nr. 30, na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że w dniu 19 czerwca 1931 roku od godz. 10 rano w Łodzi przy ulicy Radwańskiej 58, odbędzie się sprzedaż z przetargu publicznego ruchomości, należących do Karola Gotwalda, i składających się z pianina oszacowanych na sumę Zł. 900.— Łódź, dnia 22 maja 1931 r.
 Komornik: Rafał Sakkiłari.

Duży pokój
 umebłowany przy samotnej osobie od zaraz do wynajęcia dla dwóch osób, ewentualnie małżeństwa. Cena przystępna. U. Żeromskiego 18, m. 27.

Do akt Nr. 1338/29. OGLOSZENIE.
 Komornik Sądu Grodzkiego w Łodzi, RAFAŁ SAKKIŁARI, zamieszkały w Łodzi przy ulicy Karola Nr. 30, na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że w dniu 19 czerwca 1931 roku od godz. 10 rano w Łodzi przy ulicy Radwańskiej 19, odbędzie się sprzedaż z przetargu publicznego ruchomości, należących do Karola Nowickiego i składających się z maszyny do pisania i „Remington” i zegara stojącego, oszacowanych na sumę Zł. 540.— Łódź, dnia 30 maja 1931 r.
 Komornik: Rafał Sakkiłari.

LOMBARD. LICYTACJA.
 Warszawskie Akcyjne Towarzystwo Pożyczkowe na zastaw ruchomości, Oddział w Łodzi, ul. Zachodnia Nr. 31, zawiadamia, że dn. 22, 23, i 24 czerwca 1931 r. i dni następnych sprzedawane będą przez licytację zastawy nieprolongowane we właściwym czasie. Procenty należy wpłacać PRZED DN. 18 CZERWCA, gdyż po tym terminie zastawcy dopłaca kosztą problemu państwowej za cechowanie prób i za ogłoszenia. Wykaz Nr. Nr. zastawów, podlegających sprzedaży, ogłoszony będzie w „Kurjerze Łódzkim” i wywieszony w biurze, ul. Zachodnia Nr. 31.

ZDROWIE TO SKAK.

 antyseptycznie to gwarancja zdrowia
 preparowane Wstrześć się naśladownictw.

Doktor Klinger
 SPEC. CHOR. WENERYCZNYCH, SKÓRNYCH I WŁOSÓW.
Andrzeja 2. Tel. 132-28
 Przyjmuje od 9—11 i 5—8, w niedziele i święta od 10—12
 Od 1—2 w Lecznicy, Piotrkowska 62.

Dr. med.
M. ROZENTAL
 akuszer ginekolog
 11-go Listopada 19 (Konstantynowska)
 Tel. 223-34, przyjmuje od 4—7 po poł. od 1 do 2 w Lecznicy „POMOC” Aleksandrowska 1.

PUDER DIACHYLOWY „MOTOR”

 przeczni odparzeniem!

MACA MASZYNOWA
 CODZIENNE ŚWIEŻA
 Mąka macowa. Zacierki jajeczne SUCHARKI na wzór karlsbadzkich i wyroby cukiernicze poleca znana **CUKIERNIA N. WEINBERGA** PIOTRKOWSKA 38, tel. 143-82
 Wydaje śniadania i kolacje mleczne, oraz obiady jarskie.

Do akt Nr. 1297/31. OGLOSZENIE.
 Komornik Sądu Grodzkiego w Łodzi, RAFAŁ SAKKIŁARI, zamieszkały w Łodzi przy ulicy Karola Nr. 30, na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że w dniu 19 czerwca 1931 roku od godz. 10 rano w Łodzi przy ulicy Wólczańskiej 157, odbędzie się sprzedaż z przetargu publicznego ruchomości, należących do Alberta Langhoffa i składających się z mebli i pianina m. „Hupier Comp. Leit”, oszacowanych na sumę Zł. 2525.— Łódź, dnia 19 maja 1931 r.
 Komornik: Rafał Sakkiłari.

Kotły parowe
 różnych wymiarów i systemów, natychmiastowa dostawa.
 ŁÓDŹ, Gdańska 106, tel. 200-59
 Inżynier RYDZEWSKI.

CHERYS
 MYPEKKO DO ZĘBÓW
 PASTA-ELIKSIR
 NAJSKUTECZNIEJ KONSERWUJĄ ZĘBY

Gabinet Dentystyczny E. FUCHS
 CZYNNY
 NAWROT 4, TEL. 127-31
DLA PRACUJĄCYCH
 od godz. 12—3 CENY KLINICZNE.

Do akt Nr. 2591/30. OGLOSZENIE.
 Komornik Sądu Grodzkiego w Łodzi, STANISŁAW DULKOWSKI, zamieszkały w Łodzi przy Al. 1 Maja Nr. 34, na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że w dniu 19 czerwca 1931 r. od godz. 10 rano w Łodzi przy ulicy Śródmiejskiej 68, odbędzie się sprzedaż z przetargu publicznego ruchomości, należących do Icka Majera Silbersteina i składających się z mebli oszacowanych na sumę Zł. 750.— Łódź, dnia 9 czerwca 1931 r.
 Komornik: S. DULKOWSKI.

Do akt Nr. 2458/30. OGLOSZENIE.
 Komornik Sądu Grodzkiego w Łodzi, STANISŁAW DULKOWSKI, zamieszkały w Łodzi przy Al. 1 Maja Nr. 34, na zasadzie art. 1030 U. P. C. ogłasza, że w dniu 19 czerwca 1931 r. od godz. 10 rano w Łodzi przy ulicy Zielonej Nr. 1, odbędzie się sprzedaż z przetargu publicznego ruchomości, należących do Michała Ulricha, i składających się z mebli urządzenia cukierni i bilardów oszacowanych na sumę Zł. 8.615.— Łódź, dnia 9 czerwca 1931 r.
 Komornik: S. DULKOWSKI.

Place budowlane
 w Tomaszowie-Maz. po zł. 1 za metr kwadrat, wraz z drzewostanem, sprzedaje Zarząd Dóbr Tomaszowskich Jana Krystyna hr. Ostrowskiego. Tomaszów-Maz. ul. Pałacowa nr. 15, wtorki i piątki. 16-6

